

นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน – ญี่ปุ่น รัฐสภาขอเสนอรายงานพิจารณาเรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจญี่ปุ่นของคณะกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาดังต่อไปนี้

คณะกรรมการได้พิจารณาเอเจเซป (AJCEP) ในประเด็นสำคัญประกอบด้วย

๑. ขั้นตอนการดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐

๒. ผลดี ผลเสียของการเข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเศรษฐกิจการค้าและสิ่งแวดล้อม

๓. มาตรการเยียวยารองรับผลกระทบจากความตกลงโดยคณะกรรมการได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ประกอบด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการพิจารณาแล้วมีความเห็นในแต่ละประเด็นข้างต้นดังนี้

ในประเด็นข้อกฎหมาย มีประเด็นด้านขั้นตอนการจัดทำเอเจเซป คือการลงนามความตกลงโดยไม่ได้ขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนนั้น คณะกรรมการวิสามัญไม่อยู่ในฐานะที่จะชี้ขาดได้ว่าสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐ หรือไม่ ประกอบกับยังไม่มีกฎหมายตามมาตรา ๑๙๐ วรรคห้า และไม่มีช่องทางตามรัฐธรรมนูญที่จะหารือศาลรัฐธรรมนูญซึ่งมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

ในประเด็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีเหตุผลสมควรอย่างยิ่งที่ไทยจะเข้าร่วมเป็นภาคีของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน เนื่องจากเป็นสิ่งที่อาเซียนตกลงร่วมกันแล้วว่าเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของอาเซียน

ในประเด็นด้านเศรษฐกิจการค้า สิ่งแวดล้อม และมาตรการเยียวยาผลกระทบจากเอเจเซปนั้น คณะกรรมการมีความเห็นว่าการเข้าร่วมเอเจเซปจะเป็นประโยชน์ต่อไทยในภาพรวม ซึ่งผลการศึกษาวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ชี้ให้เห็นในทางสอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม

การเปิดเสรีทางการค้าย่อมมีผู้ได้รับประโยชน์และผู้ได้รับผลกระทบ รวมทั้งการดำเนินการภายในประเทศไทยด้วย ยังขาดความสมบูรณ์ โดยเฉพาะด้านการศึกษา ผลกระทบรายสาขา และมาตรการเยียวยาผลกระทบ ดังนั้น หากรัฐสภาจะให้ความเห็นชอบให้ไทยแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันนั้น ควรเสนอให้รัฐบาลรับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมตามเจตนารมณ์ของ มาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ

โดยคณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ
ด้านมาตรการเยียวยาอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ

๑. ควรให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงอุตสาหกรรมศึกษาผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นต่อกลุ่มสินค้าต่าง ๆ พร้อมเสนอแนะมาตรการรองรับในรายละเอียด ก่อนที่ผลการเจรจาจะมีผลใช้บังคับ โดยให้มีรายละเอียดครอบคลุมถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบว่าเป็นกลุ่มใด จำนวนเท่าไร จะมีวิธีการแก้ไขผลกระทบอย่างไรใช้ระยะเวลาเท่าใด โดยรัฐจำเป็นต้องสนับสนุนงบประมาณ เพื่อให้ได้ดำเนินการตาม มาตรา ๑๙๐ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญ

๒. ควรให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ศึกษาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนเพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้ ส่งผลให้การใช้งบประมาณของกองทุนดำเนินไปตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ควรให้กระทรวงอุตสาหกรรมศึกษาห่วงโซ่มูลค่า หรือแวลู เชิน (Value chain) อย่างละเอียด เพื่อกำหนดแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขาว่าไทยควรผลิตอะไรในขั้นตอนใดของกระบวนการผลิต ทั้งนี้ เพื่อรับรองการรวมกลุ่มทั้งของอาเซียนและการจัดทำเขตการค้าเสรีอื่นๆ ของไทยด้วย

๔. มีข้อสังเกตว่ากองทุนเพื่อการปรับตัวของกระทรวงพาณิชย์มีคณะกรรมการที่ดูแลกองทุนส่วนใหญ่มาจากภาครัฐ ควรพิจารณาเพิ่มผู้แทนจากภาคเอกชนอีก ๓ ถึง ๕ ราย เนื่องจากผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยและสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยยังไม่ครอบคลุมภาคเอกชน -----

โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไขข้อจำกัดในการพิจารณาอนุมัติ เห็นควรปรับปรุงระเบียบกองทุนให้ดีขึ้น

๕. ควรให้มีหน่วยงานรับผิดชอบกำกับดูแลการเยียวยาในภาพรวม รวมทั้งให้มีการบูรณาการ การบริหารจัดการกองทุนของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อน ตลอดจนให้มีคณะทำงานระดับรัฐบาลศึกษาแนวทางและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างอาเซียนและญี่ปุ่นในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากด้านการค้า เช่น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาความร่วมมือด้านข้อมูลเทคโนโลยีการสื่อสาร พลังงาน การเกษตร ประมงและป่าไม้ เป็นต้น

ด้านการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๑. กรมควบคุมมลพิษและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรเป็นหน่วยงานหลักเพิ่มเติมจากกระทรวงอุตสาหกรรมในการจัดการขยะพิษ ขยะสินค้าใช้แล้ว สารอันตรายต่าง ๆ

๒. ควรเพิ่มการบังคับใช้มาตรการควบคุมการนำเข้าขยะพิษ สินค้าใช้แล้วและสารอันตราย วัสดุกัมมันตรังสี สารรังสีต่าง ๆ อย่างเข้มงวด เช่น การจำแนกพิกัดอัตราศุลกากร สินค้าใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี การติดตั้งเครื่องตรวจสอบรังสีและด่านศุลกากร เป็นต้น

ด้านโครงสร้างกระบวนการในการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี

๑. ควรจัดให้มีหน่วยงาน กลไกดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีในภาพรวมทั้งหมด เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในการเจรจาจัดทำความตกลงทางการค้า และหุ้นส่วนเศรษฐกิจต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายและกรอบเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจน

๒. ควรจัดให้มีหน่วยงานหลักในการติดตามตรวจสอบประเมินผลกระทบที่สามารถตอบคำถาม รวบรวมข้อมูล ผลดี ผลเสีย ผลกระทบและการแก้ไขเยียวยาทั้งระบบ

๓. ควรกำหนดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน รวมทั้งขั้นตอนวิธีดำเนินการอย่างชัดเจนในระเบียบทางราชการ

๔. โดยที่จะมีความตกลงภายใต้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาอีกหลายฉบับ จึงให้มีคณะกรรมการร่วมของรัฐสภาเป็นการประจำขึ้นมาสชุดหนึ่ง เพื่อพิจารณาทุกความตกลงที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งติดตามผลการดำเนินงานด้วย

๕. รัฐบาลควรเร่งรัดการออกกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาให้มีรายละเอียดอย่างชัดเจน ครอบคลุมการดำเนินการศึกษาผลกระทบและการมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูลและมาตรการการเยียวยาเพื่อให้การปฏิบัติตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล คณะกรรมาธิการขอเสนอรายงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐสภา เพื่อสมาชิกผู้ทรงเกียรติจะได้พิจารณาลงมติต่อไปค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านใดที่จะอภิปราย ผมขอปรึกษา นะครับ เนื่องจากว่าสมาชิกรัฐสภา ๖๒๑ ท่าน ท่านจะอภิปรายกันมาก ก็อาจจะต้องกินเวลา ก็อยากจะขอปรึกษาที่ประชุมขอคนละ ๑๐ นาทีก่อน หวังว่าที่ประชุมคงไม่ขัดข้องนะครับ เริ่ม ๑๐ นาทีก่อนถ้ามีเนื้อหาสาระดีเราก็ต่อเอา ขอความกรุณาอย่างนี้นะครับ ท่านแรก เชิญท่านชรินทร์ หาญสืบสาย เชิญครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดตาก ผมจะขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างมากที่ให้โอกาสผมพูด เป็นคนแรกก่อนที่เราจะลงมติในเรื่องที่จะรับหรือไม่รับความตกลง ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ อาเซียนและญี่ปุ่นต่อไปในวันนี้ โดยทั่วไปก่อนที่เราจะ -----

พิจารณาตัดสินใจในเรื่องสำคัญหรือที่มีความสลับซับซ้อนในเรื่องใดก็ตามเราควรจะต้องพิจารณาศึกษาในเรื่องนั้นอย่างถ่องแท้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาความเป็นไปเป็นมา และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้น ซึ่งเรื่องนี้ผมก็ได้ตรวจสอบความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการรวมกลุ่มเศรษฐกิจแล้วว่าในทฤษฎีเรื่องนี้มีเหตุผลอย่างไรจึงสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเศรษฐกิจอย่างมากมาในระยะ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา ผมพบว่าในตำราเศรษฐศาสตร์หลายเล่มได้พิสูจน์ ได้กล่าวถึงผลดีที่จะเกิดจากการรวมกลุ่มเศรษฐกิจว่าจะทำให้ประเทศที่รวมกลุ่มกันนั้นสามารถเพิ่มปริมาณการค้าและการลงทุนระหว่างกันได้ พร้อมกันนั้นก็เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้ประเทศได้รวมกลุ่มกัน ด้วยเหตุนี้เองจึงมีประเทศต่าง ๆ จับกลุ่มกันเพื่อสร้างวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจกันอย่างมากมา ประเทศไทยเราก็เช่นเดียวกัน ระยะ ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมาเราก็ได้เป็นประเทศหนึ่งที่มีความกระตือรือร้นในการทำเอฟทีเอ (FTA) กับต่างประเทศหลาย ๆ ประเทศ และจากการศึกษาตำราเศรษฐศาสตร์หลาย ๆ เล่ม นักเศรษฐศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจนั้นมีผลดีให้กับประเทศที่ร่วมมือกันอย่างแท้จริงนะครับ

ในเรื่องอาเซียน - เจแปน คอมพรีเฮนซีฟ อีคอนอมิค พาร์ทเนอร์ชิพ (ASEAN-Japan Comprehensive Economic Partnership) หรือความร่วมมือเศรษฐกิจหุ้นส่วนอาเซียน - ญี่ปุ่นนี้ ผมก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่เราเองควรจะให้การสนับสนุน เพราะว่าตามข้อเท็จจริงนั้นเราเองก็ได้ลงนามในความตกลง ๒ ฝ่าย ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นไปแล้ว ถ้าหากว่าเราจะมี ความตกลงเพิ่มขึ้นมาในเรื่องอาเซียนกับญี่ปุ่นผมคิดว่าคงจะไม่ทำให้เราเสียประโยชน์อะไร มากขึ้น ตรงกันข้ามการลงนามในความตกลงอาเซียนกับญี่ปุ่นนี้กลับจะทำให้ประเทศไทย ได้ประโยชน์มากขึ้นจากผลของความตกลงที่จะทำให้เราได้รับการลดสินค้า ลดภาษีส่งออก ไป ญี่ปุ่นเร็วขึ้น แล้วก็มากขึ้นจากเดิมด้วย ท่านประธานที่เคารพ เราจะต้องไม่ลืมว่าไทยเราเองนั้น ก็มีความตกลงกับเจทีเอปา (JTEPA) เช่นเดียวกับอีกหลายประเทศ ประเทศเพื่อนอาเซียน ของเราเกือบทุกประเทศล้วนแล้วแต่มีความตกลง ๒ ฝ่ายกับญี่ปุ่นทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นไม่ว่าเรา จะรับรองหรือว่าลงนามในความตกลง อาเซียน - ญี่ปุ่นนี้หรือไม่ก็ตาม เราเองก็ยังคงจะต้อง แข่งขันกับประเทศอาเซียนของเราอยู่ต่อไป และถ้าหากว่าเราไม่รวมในข้อตกลงนี้หรือเรา ประเทศไทยประเทศเดียวที่ไม่รวมกลุ่มกับประเทศอื่นนั้นเราก็จะเสียเปรียบเป็นอย่างมาก

ซึ่งจริง ๆ แล้วทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องการเจรจา ก็ได้เคย
มายืนยัน ณ ที่รัฐสภาแห่งนี้แล้วว่าการดำเนินการเจรจาต่อรองเพื่อทำความตกลงนี้ได้กระทำไป
ด้วยความรอบคอบและประเทศไทยจะได้ประโยชน์เป็นอย่างมากในเรื่องนี้ ประโยชน์ที่
ประเทศไทยจะได้รับอีกประการหนึ่งก็คือประโยชน์ที่ได้รับจากกฎเกณฑ์ที่ว่าด้วยถิ่นกำเนิด
สินค้า หรือ รูลส์ ออฟ ออริจิน (Rules of Origin) ภายใต้ความตกลงนี้ประเทศไทยจะสามารถ
ใช้วัตถุดิบที่นำเข้าจากประเทศอาเซียนมาผลิตเป็นสินค้าส่งออกไปขายที่ญี่ปุ่นได้ โดยได้รับ
สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีศุลกากร อันนี้เองน่าจะมีผลประโยชน์มหาศาลที่จะทำให้การค้า
การลงทุนระหว่างเรากับญี่ปุ่นเพิ่มพูนขึ้นอย่างมากมาย มีหน้าซ้ำยังจะเป็นการจูงใจให้ญี่ปุ่น
เข้าไปลงทุนในภูมิภาคนี้มากขึ้น และแน่ละ ผมเชื่อเหลือเกินว่าญี่ปุ่นจะเลือกประเทศไทย
มากกว่าที่จะไปเลือกลงทุนในประเทศอื่น อย่างไรก็ตามก็มีข้อกังวลเกี่ยวกับเรื่องขยะพิษ
ซึ่งสมาชิกหลายท่าน ผมแน่ใจเหลือเกินว่าคงจะมีความวิตกกังวลว่าญี่ปุ่นอาจจะใช้ช่องทาง
ของเอเจเซปนี้ล่ะครับ ขนย้ายขยะพิษหรือวัตถุอันตรายเข้ามายังประเทศไทย -----

เรื่องนี้ที่จริงก็เป็นข้อวิตกที่น่ามีเหตุผล น่ารับฟัง แต่จากข้อเท็จจริงหลังจากที่เรามีข้อตกลง เจเทปปากับญี่ปุ่นเมื่อปลายปีที่แล้วเป็นต้นมา ก็ไม่เคยมีปรากฏข่าวเลยว่าญี่ปุ่นได้มีการกระทำ เช่นนั้น และจริง ๆ แล้วการมีข้อตกลงนี้ยิ่งจะเป็นการตอกย้ำว่าประเทศไทยสามารถที่จะใช้ กฎหมายภายในประเทศ คือ พ.ร.บ. ว่าด้วยวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการที่จะควบคุม การนำเข้าหรือขนย้ายวัตถุมีพิชดังกล่าวนั้นเข้ามาได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าหากว่ากฎหมาย ยังไม่รัดกุมก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาลและผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าไปดูการนำเข้าวัตถุ เหล่านี้ด้วยความเข้มงวด อย่าให้หลงหลุลงตาเข้าได้เป็นอันขาด เพราะว่าจะเป็นอันตรายต่อ สิ่งแวดล้อมของประเทศเราเป็นอย่างมาก ดังนั้นการมีความตกลงดังกล่าวนี้ จึงไม่ได้เป็นการ ส่งเสริมให้มีการขนย้ายวัตถุอันตรายหรือว่าขยะเป็นพิษแต่อย่างใดทั้งสิ้น สิ่งสำคัญที่สุด โดยสรุปแล้วการเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นนี้ จะเป็นผลดี อย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะเราเห็นชัดเจนเลยว่าจะทำให้เราส่งสินค้า ได้มากขึ้น พร้อมกันนั้นก็เพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกของเรา การสร้าง ขีดความสามารถเป็นสิ่งที่จำเป็นเหลือเกินในยุคการค้าโลกบอลไลซ์เซชั่น (Globalization) หรือว่าโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน เพราะเราต้องแข่งขันกับอีกหลายสิบหลายร้อยประเทศในการที่จะ ส่งสินค้าไปยังประเทศต่าง ๆ และญี่ปุ่น เราอย่าลืมว่าเป็นคู่ค้าที่สำคัญของเรา และญี่ปุ่นเอง ก็ให้ความสำคัญต่อไทยเป็นอย่างมาก ฉะนั้นการเข้าร่วมเป็นภาคีสัญญาตรองนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น ที่เราคงจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็เห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสมควรอย่างยิ่ง ที่รัฐสภาแห่งนี้จะให้ความเห็นชอบต่อความตกลงดังกล่าว ขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญรองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ชิตพงศ์

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (สงขลา) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสงขลา ประเด็นสำคัญของข้อตกลงเอเจเซปในครั้งนี้ ผมคิดว่าหลักการโดยภาพรวมแล้ว เราก็คงจะ เห็นว่าข้อตกลงดังกล่าวนั้น แน่นนอนประเทศไทยหรือประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนก็คงจะได้รับ ประโยชน์จากข้อตกลงนี้ แต่อย่างไรก็ตาม มีข้อที่ผมเพียงอยากจะกราบเรียนว่า มันมีสิ่ง ที่ฟังจะต้องคำนึงถึงและระมัดระวังอยู่อีกหลายด้าน จากประเด็นที่บอกว่าข้อตกลงนี้ ถ้าจะใช้

สมมุติฐานโมเดล (Model) ทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งจะเป็นการวิเคราะห์ผลของการเป็นหุ้นส่วน
เศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่นแล้ว ตัวเลขนั้นดูเหมือนว่าในภาพรวมประเทศในอาเซียนแล้ว
เนื่องจากจะมีการยกเลิกภาษีศุลกากรในหลาย ๆ ด้าน เพราะอาจจะเป็นการเปิดให้มีการ
ได้ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจแล้ว ก็ทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือจีดีพี (GDP)
จะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๑.๙๙ อันนี้หมายถึงจีดีพีของประเทศในอาเซียน และขณะเดียวกัน
แบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์นี้ได้บอกว่าสำหรับญี่ปุ่นแล้วจะได้ประมาณร้อยละ ๐.๐๗
คือมีจีดีพีเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๐.๐๗ ซึ่งดูตัวเลขนี้แล้วก็ดูเหมือนว่าประเทศในอาเซียน
รวมทั้งประเทศไทยนั้น เราจะได้รับประโยชน์มากมาย คือมีจีดีพีเพิ่มขึ้น เป็นสัดส่วนที่สูงกว่า
ของญี่ปุ่นมาก แต่อย่างไรก็ตามสมมุติฐานแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์นี้เป็นสมมุติฐาน
ที่อาจจะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงอยู่หลายประการ ประการสำคัญที่ผมอยากจะยกเป็น
ตัวอย่างก็คือ ตลาดแข่งขันสมบูรณ์ ตลาดแข่งขันสมบูรณ์ในความหมายนี้ก็คือเมื่อเปรียบเทียบ
ตลาดแข่งขันของญี่ปุ่นกับตลาดแข่งขันของประเทศในอาเซียนซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วยแล้ว
ก็พบว่าผู้ผลิตแต่ละรายในประเทศอาเซียนรวมทั้งประเทศไทย-----

เรามีขนาดเล็กครับ แล้วเราก็ไม่มีอิทธิพลต่อตลาดราคาเหล่านี้ เพราะฉะนั้นดูตัวเลขเติบโตแล้วมันก็ดูเหมือนว่าจะสูง แต่ในความเป็นจริงเมื่อมีการดำเนินการแล้ว การที่เรามีตลาดขนาดเล็ก ความเสียเปรียบของเราก็จะสูง และอำนาจต่อรองของเราก็จะน้อยด้วย

ประการที่ ๒ ปัจจัยแรงงาน ปัจจัยแรงงานสามารถเคลื่อนย้ายระหว่างอุตสาหกรรมได้ ในแต่ละประเทศแรงงานระหว่างอุตสาหกรรมต่าง ๆ เราสามารถเคลื่อนย้ายกันได้ แต่ว่าแรงงานเหล่านี้ไม่สามารถเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศได้ ข้อตกลงนี้ไม่ได้เปิดให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงาน เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าประเทศเรามีผู้ที่มีความสามารถที่จะเข้าไปสู่การปฏิบัติงานในประเทศญี่ปุ่นได้ในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งจะถือว่าเป็นการช่วยพัฒนาความสามารถของคนไทยที่จะทำให้เมื่อในระยะเวลาหนึ่ง หลังจากถ้าเขามีโอกาสไปทำงานในญี่ปุ่นได้ แล้วเขากลับมา เขาสามารถจะทำงานได้ดีขึ้นในประเทศไทย แต่เนื่องจากข้อตกลงนี้ไม่เปิดโอกาสให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้นโอกาสตรงนี้เองประเทศในอาเซียน รวมทั้งประเทศไทยก็จะไม่ได้รับประโยชน์

ประการที่ ๓ มีการทดแทนอย่างสมบูรณ์ในรายการสินค้าและบริการภายในประเทศและต่างประเทศ ในกรณีนี้ประเทศในอาเซียนรวมทั้งประเทศไทยจะมีโอกาสเสียเปรียบมากกว่า เพราะการมีการทดแทนอย่างสมบูรณ์ในรายการสินค้าดำเนินการระหว่างประเทศนั้น ความสามารถในการทดแทนประเทศในอาเซียนของเราจะต่ำกว่า ซึ่งประเทศไทยเองก็อยู่ในลักษณะนี้ด้วย เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าตัวเลขจีดีพีออกมาถึง ๑.๙๙ และของญี่ปุ่นเพิ่มเพียง ๐.๐๗ แต่จากเหตุผล ๒ - ๓ ประการตรงนี้ ผมคิดว่าน่าห่วงใยอยู่ซึ่งเราเองจะต้องดูแลและปกป้องมิให้เกิดความเสียหายจากในส่วนนี้เกิดขึ้น

อีกประการหนึ่ง แบบจำลองเศรษฐศาสตร์นี้ไม่ได้พิจารณาถึงต้นทุน ไม่ได้คิดรวมถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นจากมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก ต้นทุนและเป็นมาตรการที่ไม่รวมภาษีมีอะไรบ้าง เช่น ต้นทุนจาก ก่อนจะว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า ซึ่งตรงนี้เราจะมีต้นทุนที่ค่อนข้างสูงในเกี่ยวกับเรื่องของแหล่งกำเนิดสินค้านี้ โดยเฉพาะประเทศในอาเซียนและรวมทั้งประเทศไทยนั้น สินค้าที่พึงส่งไปได้เป็นสินค้าที่เน้นจากสินค้าทางการเกษตรเป็นด้านหลัก หรือสินค้าที่อาจจะเกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมบางประการ แต่ก็ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ยังเสียเปรียบ และยังจะต้องใช้พื้นฐานของอุตสาหกรรมของญี่ปุ่นอยู่

รวมทั้งการที่เรายังไม่ได้คำนึงถึงต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก ซึ่งจะนำมาถึงด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมก็คือการที่เราจะต้องรองรับขยะหรือของเสียอันตรายที่จะส่งมาจากประเทศญี่ปุ่น แล้วมาในรูปของสินค้าและเป็นสินค้าที่ไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งตรงนี้เองมันจะทำให้การไหลทะลักของของเสียต่าง ๆ ของใช้แล้วที่อาจจะมีคุณภาพต่ำมากเข้ามาสู่บ้านเราเป็นอย่างมาก เครื่องใช้ไฟฟ้าหลายชนิด เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer) ที่แทบจะใช้งานไม่ได้แล้ว หรือใช้ได้แต่ว่าประสิทธิภาพต่ำมากแล้ว เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องอะไรต่ออะไรต่าง ๆ มากมายจะไหลทะลักเข้ามาในบ้านเรา แล้วมาในรูปที่เป็นสินค้าและเป็นสินค้าที่ปลอดภัยหรือเสียภาษีต่ำด้วย ซึ่งตรงนี้เองเป็นเรื่องน่าห่วงใยมากกว่าในที่สุดต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับเรื่องนี้เราจะกลายเป็นแหล่งที่เป็นขยะของสิ่งเหล่านี้ ของเหล่านี้ถ้าหากเป็นของที่รีไซเคิล (Recycle) ได้หรือมาทำใหม่ได้ก็อาจจะเป็นประโยชน์อยู่ แต่ถ้ามันเป็นของซึ่งไม่สามารถมารีไซเคิลในบ้านเราได้แล้วมันจะกลายเป็นว่าบ้านเราเป็นที่ทิ้งขยะซึ่งไม่สามารถใช้การได้อีกต่อไปเป็นจำนวนมหาศาล นอกจากนี้ยังมีเรื่องของต้นทุนด้านสุขภาพ ซึ่งก็ยังไม่ได้อันถึง สุขภาพนี้อันอาจจะเกิดขึ้นจากปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมอันเกิดมาจากการที่เราต้องไปรับเอาขยะที่เป็นขยะสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านั้น ที่ทำความเสียหายกับสิ่งแวดล้อมเข้ามาในบ้านเราเป็นจำนวนมาก ต้นทุนด้านมาตรการทางเทคนิคต่าง ๆ ซึ่งเราจำเป็นต้องใช้อีกมากในการที่จะต้องดูแลแก้ปัญหาของเสียเหล่านี้ที่เข้ามาในประเทศไทย เทคนิค เทคโนโลยีบ้านเราอาจจะยังไม่มีดีพอที่จะดำเนินการใด ๆ เราจะต้องรับเอาเทคนิคเทคโนโลยีต่าง ๆ นั้นมาจากญี่ปุ่นอีก -----

ซึ่งเทคนิคและเทคโนโลยีต่าง ๆ เหล่านี้ไม่อยู่ในขอบข่ายของการลดภาษีหรือยกเว้นภาษี เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่เราจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก และมาตรการด้านสุขอนามัย ซึ่งเกิดขึ้นจากสิ่งต่าง ๆ ที่เรานำเข้ามาในลักษณะที่ภาษีต่ำหรือปลอดภาษี เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องมาตรการทางด้านการดูแลของเสียสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นหากว่าเราจำเป็นจะต้องรับรองกับข้อตกลงนี้ อยากให้มีการรับรองในลักษณะที่มีเงื่อนไข เงื่อนไขนี้จะต้องเป็นเงื่อนไขซึ่งเป็นเอนโนต์ (End Note) หรือหมายเหตุต่อท้ายไว้ในข้อตกลงว่าเราจะต้องดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการต่าง ๆ ที่จะปกป้องเยียวยา แก้ปัญหา รวมทั้งการที่ถ้าเราจำเป็นจะต้องนำบางสิ่งบางอย่างซึ่งเป็นประโยชน์ในการที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ในประเทศไทยจากญี่ปุ่น เราจะต้องนำสิ่งเหล่านี้เข้ามาโดยพื้นฐานว่าต้องไม่มีภาษีศุลกากรใด ๆ ที่ไปเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะต้องนำเข้ามาเพื่อมาดูแลแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย ซึ่งในข้อตกลงนั้นตรงนี้เขียนไว้อย่างไม่ชัด แล้วถ้าเราจำเป็นที่จะต้องนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาเพื่อมาดูแลแก้ปัญหาสิ่งที่เราเสียเปรียบเหล่านี้ เราจะต้องเสียภาษีหรือเราต้องเสียสิ่งอื่นใดอีกมากมาย ถ้าเราไม่เอนโนต์เอาไว้ หรือถ้าเราไม่ทำเงื่อนไขใด ๆ ต่อท้ายไว้ การทำเงื่อนไขต่อท้ายในความหมายนี้ไม่ใช่เป็นเพียงแต่ลักษณะข้อสังเกต แต่เป็นลักษณะที่จะต้องเอนโนต์เป็นข้อตกลงโดยชัดเจน ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศก็ตาม กระทรวงพาณิชย์ก็ตาม หรือกระทรวงใดที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผมเชื่อมั่นว่าการลงนามในสัญญาที่กระทรวงการต่างประเทศจะต้องเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบในเงื่อนไขและรายละเอียดต่าง ๆ จะต้องเอาเอนโนต์นี้ใส่เข้าไปให้เป็นสาระสำคัญของข้อตกลงอันนี้ ก็เป็นประเด็นที่ผมอยากจะเรียนฝากไว้ ถึงแม้ว่าเราหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องให้การรับรอง แต่ขอให้มีการรับรองแบบมีเงื่อนไข มีเอนโนต์ และเอนโนต์นี้เป็นส่วนสำคัญของข้อตกลงนี้ ไม่ใช่เป็นเพียงข้อสังเกตเท่านั้นครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ รักษาเวลาดีครับ ต่อไปคุณพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์ ครับ

นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน พรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาควิชาชีพ ดิฉันคงจะยินดีสนับสนุนความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ตามที่คณะรัฐมนตรี

ได้เสนอมา ทั้งได้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อ ๒๕ ไอ (I) และเจ (J) ในข้อตกลงนั้น ข้อ ๒๕ เป็นข้อที่
ระบุเกี่ยวกับชนิดของสินค้าต่าง ๆ ที่ได้มาทั้งหมดหรือที่มีการผลิตทั้งหมดในประเทศภาคี
ซึ่งตามข้อตกลงจะต้องไม่ให้มีกำแพงภาษีหรือมาตรการจำกัดปริมาณมาเก็ดขวางการค้าขาย
สินค้าเหล่านี้ สินค้าในข้อไอและข้อเจเป็นสินค้าที่ระบุไว้ดังนี้ ขออนุญาตท่านประธานทบวง
นะคะ

ข้อไอ สินค้าเป็นของที่รวบรวมไว้ในประเทศภาคีนั้น ซึ่งไม่สามารถใช้ได้อีกต่อไป
ตามความมุ่งมั่นประสงค์เดิมของสิ่งของนั้น หรือไม่สามารถกลับคืนสู่สภาพเดิม ซ่อมแซม
และเหมาะสำหรับการกำจัด การนำกลับคืนมาซึ่งชิ้นส่วนหรือวัตถุดิบ หรือการนำกลับมาใช้อีก
เท่านั้น

ข้อเจ สินค้านั้นเป็นของที่ใช้ไม่ได้ และเป็นเศษที่ได้จากการผลิตหรือการผ่าน
กระบวนการ ซึ่งรวมถึงการทำเหมือง การเกษตร การก่อสร้าง การเผา และการบำบัดสิ่งปฏิกูล
หรือจากการบริโภคในประเทศภาคีนั้น และเหมาะสำหรับการกำจัดหรือการนำมาซึ่งวัตถุดิบ
เท่านั้น

เมื่อเราพิจารณาความหมายที่แท้จริงของสินค้าในข้อไอและข้อเจก็คือของเสีย
หรือขยะนั่นเอง ซึ่งรวมทั้งขยะที่เป็นพิษและขยะอันตรายจากกระบวนการอุตสาหกรรมและการ
บริโภค ดังนั้นการรวมของเสียหรือขยะเข้าไว้ในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น
ก็เปรียบเสมือนการสร้างวิธีที่ถูกต้องตามกรอบกฎหมายระหว่างประเทศ ให้ขยะสามารถ
เปลี่ยนแปลงเป็นสินค้า เคลื่อนย้ายจากประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่งได้โดยเสรี ทั้ง ๆ ที่
แต่ละประเทศควรจะรับผิดชอบขยะที่ประเทศของตนได้ผลิตขึ้นมาเองมากกว่าที่จะเอาไป
ทิ้งทิ้งในประเทศอื่น ท่านประธานคงทราบดีว่าในเวลาใกล้เคียงกับที่ญี่ปุ่นพยายามผลักดัน
ให้เกิดเขตการค้าเสรีกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียนนั้น ญี่ปุ่นก็ได้ใช้เงินสนับสนุนสถาบัน
เพื่อยุทธศาสตร์ทางสิ่งแวดล้อมระดับโลก เพื่อศึกษาและเสนอแนะนโยบายการสร้างเครือข่าย
เขตริไซเคิลระหว่างประเทศในเอเชีย (Asia) โดยเน้นการสนับสนุนให้เกิดตลาดข้ามพรมแดน
สำหรับขยะรีไซเคิลและจัดพื้นที่ทางอุตสาหกรรม -----

จัดการกับกำแพงภาษีเพื่อให้เกิดความสะดวกในการค้าขายระหว่างประเทศ โดยที่ประเทศที่มีเทคโนโลยีสูงกว่าจะถ่ายทอดไปยังประเทศที่ด้อยพัฒนา และกระจายโรงงานรีไซเคิลของเหลือใช้จากประเทศตนไปสู่โรงงานในประเทศต่าง ๆ จากข้อมูลเหล่านี้ทำให้พอคาดเดาได้ว่าสิ่งที่จะตามมาจากข้อตกลงเอเจเซป ก็คือการขยายตลาดข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสำหรับขยะรีไซเคิล พร้อมไปกับการเปิดเสรีขยะอันตรายซึ่งจะถูกปฏิบัติ สำหรับให้เหมือนกับสินค้าโดยทั่ว ๆ ไป ของเสียหรือขยะอันตรายเหล่านั้น ที่สำคัญและกำลังจะเป็นปัญหาต่อไปก็คือชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ จำพวกโทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์เสริมฟวงคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ พวกนี้ รวมทั้งกากสารพิษต่าง ๆ ที่เหลือจากการเผาไหม้ของขยะประเทศไทยเราคงจะไม่พร้อมสำหรับขยะเหล่านี้จากประเทศอื่น เพราะสถานการณ์ของเราที่ย่ำแย่พออยู่แล้ว การควบคุมมลพิษประมาณว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ประเทศไทยมีขยะอิเล็กทรอนิกส์จำพวกโทรทัศน์ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เครื่องปรับอากาศ และคอมพิวเตอร์ มากถึง ๓.๗ ล้านชิ้น และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในอัตราร้อยละ ๑๒ ต่อปี ยังไม่รวมโทรศัพท์มือถือและแบตเตอรี่เสื่อมสภาพอีกปีละประมาณ ๒๐ ล้านก้อน หากขยะอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้กำจัดไม่ถูกวิธี สารอันตราย วัตถุอันตรายจะเข้าสู่สิ่งแวดล้อม และเป็นอันตรายต่อผู้คนจำนวนมาก เพราะขยะเหล่านี้มีส่วนผสมของโลหะหนักที่เป็นสารเคมีและสามารถเข้าสู่ระบบนิเวศและระบบห่วงโซ่อาหารได้ ท่านประธานที่เคารพ เป็นที่ทราบอยู่ดีว่าประเทศญี่ปุ่นกำลังประสบปัญหาวิกฤตการณ์มีขยะล้นประเทศ พื้นที่ของประเทศไม่เพียงพอต่อการฝังกลบ จึงต้องใช้วิธีเผา จนกระทั่งมีเตาเผามากที่สุดในโลก ประเทศไทยในปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๙ มีการนำเข้าเก้าอี้แร้วและเก้าอี้ชนิดที่ไม่ระบุประเภทประมาณ ๓๐๐ กว่าล้านกิโลกรัม หรือ ๓ แสนตันจากประเทศญี่ปุ่น สินค้าเหล่านี้ไม่มีการติดตามต่อว่ามีการขนส่งไปที่ใด เนื่องจากไม่ได้อยู่ในรายการที่บังคับให้รายงานการครอบครอง ประเทศไทยของเรายังไม่มีระบบการควบคุมดูแลของเสียอันตรายอย่างครบวงจร และพอเพียงที่จะรองรับกับปริมาณของเสียที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ของขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ประมาณร้อยละ ๙๐ ยังถูกรวบรวมไปทิ้งร่วมกับขยะในชุมชนหรือแม้แต่ในอ่าวไทย ดังนั้นเราจึงไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ข้อตกลงทางการค้าที่ส่งผลกระทบเฉพาะกลุ่ม มาเพิ่มพิษภัยต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมของประชาชนส่วนใหญ่ได้อีก ดิฉันจึงคิดว่าข้อตกลง ไอ และ เจ ในข้อตกลงในปี ๒๕ ไม่ควรจะมีอยู่ ขอขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญ คุณไกรศักดิ์
ทูลกระหม่อม อยู่ไหมครับ ไม่อยู่ก็คุณมาลินี เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธาน
ที่เคารพคะ ดิฉันแพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกรัฐสภา จากสถิติการนำเข้า
ของกรมศุลกากรกระทรวงการคลัง เราพบว่าปริมาณกากสารพิษนั้นกากสารพิษอันตราย
จากต่างประเทศเพิ่มขึ้นทุกปี แล้วก็สูงขึ้นมากด้วย อย่างเช่นยกตัวอย่าง จากการศึกษาของดิฉัน
ขณะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาและได้มีโอกาสเป็นประธานกรรมาธิการวิสามัญ การพิจารณา
เรื่องของศึกษาเรื่องของกากสารพิษ -----

ซึ่งดิฉันจะขออนุญาตเอาผลงานที่ศึกษานี้ฝากท่านประธานไปด้วยนะคะ ดิฉันพบว่าในปีนั้น กากสารพิษที่เราได้รับเข้ามาจาก ๔๗ ล้านตัน ในปี ๒๕๔๓ เพิ่มขึ้นเป็นถึง ๔๙.๖๔ ล้านตัน ในปี ๒๕๔๔ ทั้งนี้เราจะมองเห็นด้วยว่าถ้าหากให้พิจารณาให้ดี ๆ แล้วจะเข้าใจได้ว่า ประเทศไทยนั้นกำลังเป็นที่รองรับกากสารพิษที่ผลิตจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ดิฉันขอสนับสนุน ท่าน ส.ว. ท่านอาจารย์พรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์ เพราะจะทำให้ดิฉันได้พูดได้น้อยลง เพราะว่าท่านได้พูดอย่างชัดเจนแล้ว ขอให้ได้โปรดระมัดระวังในเรื่องนี้มาก ๆ ด้วย เพราะขณะนี้ท่านประธานก็คงทราบว่าสถิติการเป็นโรคมะเร็งของคนไทยนั้นมากขึ้นจนเป็นที่สังเกตได้ นั้นย่อมหมายถึงว่าสิ่งแวดล้อมของเรานั้นเปลี่ยนแปลงไปมาก กากสารพิษเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เป็นเช่นนั้น ทำให้มาคร่าชีวิตของคนของเราอย่างเรียกได้ว่าตายผ่อนส่งนะคะ เพราะฉะนั้นตอนนี้ดิฉันคิดว่าเรื่องนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่คณะผู้พิจารณาในการจะไปทำข้อตกลง เอเจเซปนั้นต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง ดิฉันต้องการเพียงแต่ว่าจะต้องขอฝากหนังสือเล่มนี้ให้ท่านประธานนำไปให้ท่านผู้เกี่ยวข้องได้ศึกษาดู เพราะว่าการจะเปิดประตูบ้านทั้งหลังออกไปให้เขาเข้ามาแล้วโดยที่ไม่ปิดประตูครัว ไม่ปิดประตูห้องนอน คงจะเป็นผลเสียกับประเทศไทยเป็นอย่างยิ่งค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ(ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณพิชัย อุตมาภินันท์ ครับ

นายพิชัย อุตมาภินันท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิชัย อุตมาภินันท์ สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกของรัฐสภา ผมมีเรื่องที่จะขอตั้งข้อสังเกตใน ๒ – ๓ ประเด็น อันที่ ๑ ก็คือเราก็คงทราบกันดีว่าข้อตกลงการค้า อาเซีย - ญี่ปุ่น ซึ่งเราเรียกว่าข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ จุดประสงค์ก็ต้องการเพิ่มการค้า เพิ่มการทำธุรกิจต่อกัน ข้อหนึ่งซึ่งเป็นข้อได้เปรียบอย่างชัดเจนในข้อตกลงดังกล่าวนี้ก็คือการใช้ สิ่งที่เราเรียกว่าแอคคูมูเลชันส์ (Accumulations) หรือการมีถิ่นกำเนิดสะสมจากประเทศในอาเซีย รวมกัน เพื่อให้สามารถเป็นสินค้าที่มีสัญชาติอาเซียได้ ปัญหาก็คือว่าการใช้ประโยชน์ดังกล่าวนี้ข้อตกลงกฎหมายภายในและข้อตกลงต่าง ๆ ของเราเองจะต้องสอดคล้องกัน มิฉะนั้นเราจะไม่ได้ประโยชน์อย่างเท่าที่ควร เพราะว่าในส่วนที่ก่อนหน้านี้เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว เมื่อปีที่แล้วเราก็ได้ ทำสัญญาข้อตกลงหุ้นส่วนการค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้น การทำสัญญาอันที่ ๒ นี้เราก็ได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นไม่มากนัก ขณะเดียวกันสิ่งที่ตามมากับ

การตกลงในข้อนี้ ในการทำสัญญาครั้งนี้ก็คือสิ่งที่ทุกคนเป็นห่วงกันในเรื่องของการเคลื่อนย้าย
ขยะและสารพิษ ซึ่งในข้อที่ ๑๘ ของเอเจเซปได้ระบุว่า มาตรการอื่นที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร
กำหนดให้ภาคีต้องไม่ริเริ่มหรือคงไว้ ซึ่งหมายถึงการกำหนดโควตา (Quota) การนำเข้า
การส่งออก หรือการจำหน่ายเพื่อการส่งออก เว้นไว้แต่มาตรการเช่นนั้นจะสามารถทำได้ภายใต้
ข้อตกลงดับเบิลยูทีโอ (WTO) จะเห็นได้ว่าใครมีข้อจำกัดในการใช้นุสัญญาบาเซล (Basel)
ซึ่งเป็นอนุสัญญาที่เพิ่มขึ้นในการกำหนดควบคุมการขนย้ายสารพิษข้ามประเทศหรือ
กากของเสียข้ามประเทศ เราจะเห็นว่าภายใต้ข้อตกลงดังกล่าวมีข้อกำหนดของดับเบิลยูทีโอ
หรือองค์การการค้าโลกว่าจะห้าม และอาจจะใช้ข้อบังคับนี้ไม่ได้ -----

เพราะฉะนั้นจึงทำให้เห็นว่าเราจะมีข้อจำกัดในการใช้อनुสัญญาบาเซล ซึ่งเราคิดว่าเป็นอนุสัญญาที่เราเพิ่มเติมจากข้อตกลงที่เราเพิ่มขึ้นจากข้อตกลงหุ้นส่วนการค้าไทย - ญี่ปุ่น การออกมาตรการภายในที่ไม่ใช่ภาษีต่าง ๆ เพื่อควบคุมการนำเข้าอาจจะทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นยกตัวอย่างสมมุติว่าเกิดมีสารซึ่งตอนแรกบอกไม่เป็นพิษ แต่ต่อมาทั่วโลกเขาบอกว่าเป็นพิษ ในระหว่างนั้นมันอยู่ในประเทศไทยแล้ว และกำลังอยู่ในขบวนการผลิต ซึ่งอาจจะต้องผลิตต่อไปอีกเป็นเวลาหลายเดือน หรือเป็นปี เราจะไม่สามารถส่งกลับไปให้ญี่ปุ่นได้ตามข้อตกลง เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ก็ประเด็นที่ยังไม่มีความชัดเจน ซึ่งผมคิดว่าควรจะต้องให้ความสำคัญ ส่วนในหน้า ๔๗ ของหนังสือสรุปสาระสำคัญของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ อาเซียน - ญี่ปุ่น จะเห็นว่ามีข้อปกป้อง มาตรการปกป้องทางการค้าทุกประเทศที่เขาทำข้อตกลงการค้าเสรีต่อกัน เขาจะต้องมีข้อตกลงที่เขาเรียกว่า เซฟการ์ด (Safeguard) หมายความว่า ถ้าเกิดอยู่ ๆ มีอะไรที่ผลิตลาดขึ้นมาเนื่องจากสิ่งที่เราคาดไม่ถึง อย่างเช่นที่เราจะเห็นว่าเมื่อตอนที่ประเทศจีนเข้าเป็นสมาชิกดับเบิลยูทีโอประเทศอเมริกาก็ดี ประเทศในยุโรปก็ดี ได้ตั้งมาตรการที่กำหนดไว้ว่า ถ้าหากสินค้าของจีนทะลักเข้ามาในประเทศของเขาในปีที่ผ่านมาเกินกว่า ๗.๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปีในปีถัดไป ถือว่ามีส่วนทำให้อุตสาหกรรมภายในประเทศของเขามีผลกระทบ ก็จะมีมาตรการในการขึ้นภาษี เก็บภาษีได้เพิ่มขึ้น เพื่อให้อุตสาหกรรมภายใน ประเทศสามารถปรับตัวได้ในบางประเภท แต่ในข้อตกลงดังกล่าวนี้ไม่ได้พูดไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นมาตรการในเรื่องเซฟการ์ดจะใช้ได้เฉพาะเมื่อมีการทุ่มสินค้าเข้ามา แต่ไม่ได้พูดถึงสินค้าที่เป็นขยะเลย เพราะฉะนั้นกรณีเช่นนี้ถ้าจะจำกัดโควตาก็จะไปผิดเรื่องดับเบิลยูทีโอ ถ้าไปจำกัดในเรื่องที่บอกว่าเป็นเซฟการ์ด ในดับเบิลยูทีโอก็ไม่ได้พูดเรื่องเซฟการ์ดของขยะสารพิษเอาไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ประเด็นที่อยากจะให้ภาคราชการที่เกี่ยวข้องได้ให้ความสนใจในตรงนี้ด้วย เราจะบอกว่าเราอาจจะใช้มาตรการในเรื่องของสุขอนามัยหรือเรื่อง เอสพีเอช (SPH) แต่ก็ขึ้นอยู่กับว่าเราจะสามารถใช้ได้ขนาดไหน แล้วข้อโต้แย้งจะต้องใช้เวลาเท่าไร แล้วในกรณีที่เกิดกรณีพิพาทขึ้นมา ซึ่งต้องขึ้นสู่การชี้ขาดของคณะตุลาการขององค์การค้าโลกจะต้องใช้เวลาอย่างมากและใช้เงินมหาศาล เพราะฉะนั้นในเรื่องของข้อตกลงดังกล่าวนี้จึงอยากจะให้ภาครัฐให้ความสำคัญต่อการที่จะต้องมีการละเอียดปลีกย่อยในเรื่องของการขนย้ายขยะข้ามประเทศ หรือการนำไปผลิตในประเทศ

ในอาเซียน ซึ่งขณะนี้ญี่ปุ่นเองไม่สามารถจะผลิตสินค้าที่มีมูลค่าต่ำ ๆ ได้ ต้องผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูง เพราะฉะนั้นในส่วนที่เหลือนั้นอาจจะไม่คุ้มต่อการที่ผลิตในประเทศของเขาเอง เขาก็ต้องนำไปผลิตในประเทศอื่นต่อไป ขณะเดียวกันญี่ปุ่นเองก็มีมาตรฐานสูงในเรื่องของกำหนดสินค้าเข้า เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าข้อตกลงดังกล่าวไม่สามารถที่จะให้มีความเท่าเทียมกันเราก็อาจจะกลายเป็นฝ่ายที่กลับเสียเปรียบได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่เราจะต้องเข้าสู่ขบวนการตัดสินใจซื้อพิพาทโดยองค์การค้าโลก ประเทศไทยก็ยังเป็นประเทศเล็ก ๆ ความถนัดก็ยังไม่ดี ตรงนี้ก็ขออนุญาตตั้งข้อสังเกต แล้วก็ขอให้ภาครัฐให้ความสนใจในเรื่องของข้อปฏิบัติในส่วนที่เป็นกฎหมายภายในของเรา ในส่วนที่เป็นหน่วยงานที่จะต้องควบคุม อย่างเช่นสำนักงานควบคุมวัตถุอันตรายของกระทรวงอุตสาหกรรม ต้องดูว่าเรามีบุคลากรเพียงพอไหม แล้วขณะนี้ผู้เชี่ยวชาญที่จะใส่ใจในการติดตามเรื่องเหล่านี้ในการเช็คจำนวน มีการติดตามข้อประกาศเพิ่มเติมล่วงหน้า ขณะนี้เราก็รู้ว่าประเทศคู่ค้าในโลก อย่างเช่น ประเทศที่อยู่ในยุโรป ก็จะใช้มาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมในการค้า เป็นอุปสรรคการค้าอย่างหนึ่ง ก็ขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญ คุณไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานครับ ผมรู้สึกซาบซึ้งใจนะครับ ในการอภิปรายหลายท่าน เป็นครั้งแรก มีหลายท่านในวุฒิสภาและในสภานี้คำนึงถึงเรื่องสิ่งแวดล้อม -----

โดยเฉพาะที่จะมาจากอนุสัญญาเอเจเซปอันนี้ ผมอยากจะเริ่มท่านประธานครับ ด้วยรายการของศุลกากรตั้งแต่ที่เราได้เซ็นสัญญาการค้าเสรีกับญี่ปุ่นมาเมื่อรัฐบาลที่แล้ว รายการอันแรกเลยครับท่านประธานครับ นี่ถือเป็นรูปธรรม เราได้สิ่งที่เราเรียกว่า กากจากการเผาผลาญขยะเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวน ๗๖๐,๐๐๒ ล้านตัน ราคา ๕๓๐,๐๐๐ บาท นี่เรื่องแรกผมไม่ทราบว่าเอามาทำไม ขยะที่เป็นพิษที่มีไดออกซินสูงมากส่งเข้ามาทำไม หรือญี่ปุ่นไม่มีที่เก็บแล้ว

ประเด็นที่ ๒ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม นี่ตัวเลขจากเดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๑ แค่นั้นนะครับ แบตเตอรี่ส่งเข้ามาในราว ๓๓,๐๐๐ ตัน ราคา ๓ แสนกว่าล้านบาท น้ำมันที่ใช้แล้วอีกล่ะครับ เดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๑ เองครับ น้ำมันที่ใช้แล้วท่านราคาเกือบ ๖ แสนกว่าล้านบาท น้ำมันที่ใช้แล้ว ผมไม่ทราบส่งเข้ามาทำไม เข้ามาทำอะไร นี่ยิ่งสำคัญใหญ่ครับ กัมมันตภาพรังสี สารเคมีที่ติดกับกัมมันตรังภาพรังสี ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท อันนี้ส่งเข้ามาเป็นราคาผมไม่ทราบว่าส่งเข้ามาทำไม แบตเตอรี่ที่มาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ แบตเตอรี่สารพัดชนิดเป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐ กว่าตัน ราคา ๓ แสน ๑๕ ล้านบาท ท่านประธานครับ ยังมีอีกเยอะแยะเลย ผมจะตั้งคำถามว่าตั้งแต่เราพิจารณากันเรื่องการค้าเสรีกับญี่ปุ่น เรารู้แล้วประเทศไทยจะเป็นแหล่งที่ทิ้งขยะอันตรายของญี่ปุ่น ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าประเทศไทยมีในราว ๒ บริษัทแค่นั้นหรือมีบริษัทเดียวที่ได้ใบอนุญาตจากกระทรวงอุตสาหกรรมในการดูแลขยะที่เป็นพิษ ผมว่าเรื่องนี้กรมสิทธิการไม่ได้พูดถึงกันเลย มีโรงเดียวและโรงอื่นนี้ยังไม่มี อินเซนนิเรเตอร์ (Incinerator) อย่างชัดเจนที่มีอินเซนนิเรเตอร์วิธีเผา ก็เผากันเองที่มาบตาพุด ท่านเชื่อไหมว่าที่มาบตาพุดตอนนี้มีการป่วยเป็นแคนเซอร์ (Cancer) ที่สูงที่สุดในโลกแล้ว ผมอยากจะรู้จริง ๆ แล้วว่าเอาขยะพวกนี้ไปทำอะไร แล้วจะไปฝังกลบกันที่ไหน ท่านเชื่อไหมว่าวิธีการฝังกลบอันนี้ถ้าเป็นต่างประเทศมาตรฐานก็ต้องมีโลนิง (Lining) นะครับ มีระบบที่ไม่ให้มันรั่วไหลไปสู่สิ่งแวดล้อมชาติของเราไม่มีมาตรการแล้วไม่เคยมีการติดตามหรือกำหนดทิศทางหรือนโยบายที่ชัดเจนหรือตรวจสอบใด ๆ ทั้งสิ้นเลย แต่ในสัญญาเอเจเซปนี้ใส่เข้าไปอีกให้ขยะเข้ามาได้อีก เมื่อเราต่อว่าเขาแล้วในการเซ็นสัญญาไทย – ญี่ปุ่นเขาแล้วในเรื่องเกี่ยวกับขยะก็มีโนติฟิเคชัน (Notification) แต่เมื่อเราไปเซ็นสัญญาเอเจเซปอันนี้โนติฟิเคชันอันนั้นจะหายไปเลย มีหน้าซ้ำเราจะไปอ้างอิงถึงดับบลิวทีโอเมื่อสักครู่ที่

ท่านวุฒิสมาชิกได้พูดไปแล้วก็ไม่ได้ เพราะดับบลิวทีไอนั้นเขาบอกว่าเราจะใช้มาตรการ
นอกเหนือจากภาษีอากรต่อสินค้าทางขยะไม่ได้ ถ้ามันไม่กระทบกระเทือนผลการผลิตแต่ไม่ได้
พูดถึงสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยเรา ไม่ได้พูดเลยครับ ผมขอเรียนอย่างนี้ครับ บาเซลก็ยังไม่ได้
สรุปออกมาอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นบาเซลเราอาจจะฟังพาได้ แต่ก็ได้ในระดับหนึ่ง -----

แต่ข้อสำคัญที่สุดก็คือเจ้าหน้าที่ของไทย ศุลกากรของไทย ความไม่พร้อมของกระบวนการที่จะกำจัดขยะทั้งประเทศไทย ท่านลองไปตรวจสอบมลพิษที่มีอยู่ เฉพาะขยะกรุงเทพฯ นี่ก็พาดเข้าไป ๒๐ เปอร์เซนต์แล้วที่เป็นมลพิษ เป็นขยะมลพิษที่ทุกวันนี้กำลังเข้าไปอยู่ในระบบเส้นน้ำลำธาร เข้าไปอยู่ในระบบนิเวศวิทยา เข้าไปอยู่ในพืช แล้วก็เข้าไปอยู่ในร่างกายของประชาชนแล้ว ถือว่าประเทศไทยนี้เป็นประเทศที่อ่อนที่สุด เรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เรื่องอะไรครับท่านประธาน เรื่องอะไรกรรมาธิการอันนี้จะให้เรามายอมรับที่จะเพิ่มขยะให้ประเทศไทย และเป็นธุรกิจชนิดหนึ่ง เรื่องอะไรครับท่านประธาน อันนี้ถึงแม้ผมนั่งอยู่ในกรรมาธิการแต่ประเด็นนี้ผมคิดว่ากรรมาธิการนี้ไม่รอบคอบเลย ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณมณเฑียร บุญตัน อยู่ใหม่ครับ เชิญครับ

นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติครับ กระผม มณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ขออภิปรายไว้ ซึ่งต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผม ประเด็นที่ผมอยากจะขออภิปรายนั้นไม่ได้เป็นประเด็นที่จะให้น้ำหนักกว่าจะเป็นการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนหนังสือสัญญานี้เท่าไรเท่ากับว่าสาระสำคัญในบางส่วนที่ผมคิดว่าน่าจะได้กล่าวถึงบ้าง แต่ว่าหนังสือสัญญานี้ไม่ได้กล่าวถึงเพื่อว่าต่อไปในอนาคตมีการทบทวน มีการปรับปรุงก็จะได้มีการหยิบยกเอาสิ่งที่ผมจะได้กล่าวต่อไปนี้ไปพิจารณาประกอบด้วยได้นะครับ ในการที่กลุ่มประเทศมีความตกลงทางเศรษฐกิจนั้นย่อมจะมีผลกระทบต่อสังคม แล้วก็คุณภาพชีวิตของประชาชนทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่มากก็น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีของญี่ปุ่นกับอาเซียนนั้นมีตัวอย่างให้เห็นหลายประการที่ได้เกิดความร่วมมือ ได้เกิดการทำงานอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านสังคม แล้วก็คุณภาพชีวิตของประชาชน ในส่วนที่กระผมมีความใกล้ชิดคิดมากที่สุดก็คือเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา นั้นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นได้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างเป็นรูปธรรม มีความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลญี่ปุ่น จนนำไปสู่การจัดตั้งศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมคนพิการแห่งเอเชียแปซิฟิก ซึ่งก็เป็นประโยชน์ต่อทุกคนในประเทศไทย และคนทั้งภูมิภาค นอกจากนี้ก็ยังมีโครงการอื่น ๆ โครงการแลกเปลี่ยนอีกเป็นจำนวนมาก

กระผมก็เลยคิดว่าในความตกลงที่จะเกิดขึ้นนี้น่าที่จะได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อกลุ่มประชากรกลุ่มนี้ แม้ว่าในสายตาของผู้กำหนดนโยบายอาจจะมองว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวนไม่มาก แต่แท้ที่จริงแล้วจำนวนคนที่ถือว่าเป็นคนพิการนั้นมีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในประเทศไทยขณะนี้แม้ว่าจะมาจดทะเบียนแสดงตัวตนเอาไว้แค่ ๘ แสนคนเศษเท่านั้นเอง แต่ว่าถ้าเป็นสถิติที่องค์การอนามัยโลกได้ประมาณการเอาไว้ก็ถือว่ามีความร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งหมด ก็เท่ากับว่าประเทศไทยมีคนพิการถึง ๖ ล้านคนเศษ และนับวันยิ่งจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะคนสูงอายุมีมากขึ้น ตายช้าลง ประสบอุบัติเหตุมากขึ้นและตายช้าลงอีก แล้วก็ประสบกับพิษภัยต่าง ๆ ในเรื่องของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ แล้วก็ตายช้าลง เพราะฉะนั้นความพิการที่จะเกิดขึ้นในสังคมนี้ย่อมมีทั้งเหตุและผลกับความตกลงกับทางเศรษฐกิจใด ๆ -----

เมื่อสักครู่นี้ได้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดถึงเรื่องสิ่งแวดล้อม ก็เป็นเหตุเป็นผลกับเรื่องของสาเหตุแห่งความพิการ แล้วคนพิการที่พิการอยู่แล้วก็มักจะตกเป็นเหยื่อในเรื่องของความไม่ลงตัวเกี่ยวกับเรื่องสิ่งแวดล้อมมากพอสมควร กระผมขอยกตัวอย่างนะครับว่าอาจจะเนื่องมาจากความตกลงหรือไม่ก็แล้วแต่ ความร่วมมือทางด้านการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน การกู้ยืม หรือทางเทคนิคใด ๆ ก็ตามที่ประเทศไทยเราเคยมีกับต่างประเทศ โดยเฉพาะกรณีอย่างญี่ปุ่นในอดีต ถ้าประเทศไทยจะได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องประเด็นทางสังคมมากกว่านี้เสียหน่อย ก็คงจะไม่เกิดปัญหาขึ้น ตัวอย่างที่ง่ายที่สุด ก็คือกรณีของธนาคารสินสุพรรณภูมิ ซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือจากเจบี อันนี้ผมได้ติดตามมาตั้งแต่เริ่มแรก กรณีของธนาคารสินสุพรรณภูมินั้นถ้าการก่อสร้างจะได้ดูแบบอย่าง การก่อสร้างธนาคารสินหรือสถานที่ที่เป็นสาธารณะให้บริการแก่คนพิการ ผู้สูงอายุหรือผู้เสียเปรียบในสังคม นอกจากจะได้รับความช่วยเหลือทางการเงินมาทำการก่อสร้างแล้ว ถ้าจะได้คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้บ้าง ก็คงจะไม่มีปัญหาตามมาจนถึงปัจจุบันนี้ เพราะปรากฏว่าแม้ว่าธนาคารสินสุพรรณภูมิเราจะสร้างเสร็จที่หลังธนาคารสินของประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศก็ตาม ก็ยังมีความขาดตกบกพร่องอยู่เป็นจำนวนมาก ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุ แล้วก็ผู้โดยสารทั่วไป เรื่องนี้ผมได้ปรารภกับทางเจบีภายหลังที่ได้จัดสร้างธนาคารสินเสร็จแล้ว ซึ่งขณะนี้กำลังจะมีโครงการขนาดใหญ่เกิดขึ้นอีก ผมก็คิดว่าคงจะต้องมีการหารือเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ทางรัฐบาลได้ให้ความสนใจกับเรื่องเหล่านี้มากขึ้น ทั้งในแง่ของการกำหนดเงื่อนไขของการนำเข้าสินค้า ซึ่งปรากฏว่าในญี่ปุ่นขณะนี้มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานการผลิตสินค้าในประเทศญี่ปุ่นนั้น ได้กำหนดขึ้นเพื่อรองรับอนาคตของสังคมญี่ปุ่น ซึ่งจะไปสู่สังคมผู้สูงอายุต่อไป แต่ปรากฏว่าความเคลื่อนไหวดังกล่าวนี้ยังไม่เกิดในประเทศไทย แม้ว่าเราจะมีกฎหมายที่กำหนดให้ที่สุดประเทศหนึ่งในภูมิภาคนี้แล้วก็ตาม แต่ความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ความเคลื่อนไหวในวงการอุตสาหกรรมนั้นเป็นความเคลื่อนไหวเฉพาะหน้าทั้งสิ้น การผลิตสินค้าในปัจจุบันก็ไม่ได้เป็นการผลิตเพื่อรองรับความต้องการ จำเป็นของกลุ่มเป้าหมายเฉพาะกลุ่มบางกลุ่ม เช่น สินค้าที่เป็นอุปโภค บริโภค ไม่ได้คำนึงถึงความต้องการของผู้สูงอายุ ของคนพิการของผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น เพราะฉะนั้นในบางกรณีอาจจะต้องมีความจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าเหล่านี้จากประเทศญี่ปุ่น กรอบการกำหนดภาษี การนำเข้าสินค้า

เหล่านี้ ก็ควรจะต้องได้รับการพิจารณาให้เหมาะสม ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเราจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าจากประเทศญี่ปุ่นเข้าอยู่เสมอ หากประเทศไทยตื่นตัวมีการวิจัยพัฒนาที่เป็น การรองรับความต้องการในอนาคตมากขึ้น เราก็อาจจะไม่จำเป็นต้องนำเข้า เราก็สามารถ ผลิตขึ้นเองในประเทศไทย แต่ตราบใดที่ยังไม่มีการผลิตขึ้นในประเทศไทย ยังต้องนำเข้าอยู่ อัตราภาษีก็ควรจะต้องมีความเหมาะสม ควรจะต้องเป็นประโยชน์ต่อการบริโภค ในประเทศของเรา อีกเรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ไม่มากนักน้อย ก็คือเรื่องของการถ่ายทอดเทคโนโลยีในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ สำหรับผู้สูงอายุ โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งประเทศญี่ปุ่นได้มีความก้าวหน้า ไปเป็นอันมาก เพราะว่าได้คำนึงถึงเรื่องของอนาคตอย่างที่ผมว่าไว้แล้ว ถ้าหากประเทศไทย และอาเซียนจะได้คำนึงถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการวิจัยและพัฒนาให้เกิดประโยชน์ ต่อการใช้เทคโนโลยีด้านนี้ในภาษา ซึ่งเป็นภาษาของเราเองที่ใช้กันในกลุ่มประเทศอาเซียน แล้ว ก็เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ในการที่พลเมืองของเราซึ่งเชื่อได้ว่าในอนาคตอีก ๑๐ ปี ๒๐ ปีนั้น จะมีจำนวนผู้สูงอายุใกล้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของประชากร แล้วผู้สูงอายุจำนวนเหล่านี้ ก็จะมีเป็นจำนวนมากที่เป็นคนพิการ -----

ซึ่งถ้ารวมกับคนพิการในวัยอื่นแล้วเท่ากับว่าเราจะมีคนที่ประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิตเป็นจำนวนมาก ถ้าเราไม่มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนเหล่านี้ภายในกลุ่มประเทศอาเซียนเองหรือในประเทศไทยเองก็ตาม เพราะฉะนั้นการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้เราเป็นผู้ผลิตเป็นผู้วิจัยและพัฒนาให้เหมาะสมกับภาษา วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของคนในกลุ่มประเทศอาเซียนเองเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง และการนำหนังสือซึ่งเป็นหนังสือสัญญาเป็นความตกลงนี้ไปสู่การปฏิบัติก็ควรจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากขึ้นกว่าเดิมด้วยนะครับ ผมคิดว่าประเด็นที่ผมได้กล่าวมาแล้วนี้ ก็คงจะเป็นประโยชน์ไม่มากนักน้อยในการที่หากว่าในการทำความเข้าใจในครั้งนี้ไม่สามารถที่จะแก้ไขสิ่งใดได้แล้วอย่างน้อยที่สุดในการนำไปสู่การปฏิบัติก็จะได้คำนึงถึงประเด็นเหล่านี้ไว้บ้าง เพราะว่าหากไม่ได้คำนึงอะไรเลยนะครับ ไม่ได้คิดอะไรไว้เลยหรือแม้กระทั่งไม่ได้เตรียมการแก้ไขปรับปรุงในอนาคตเราจะเป็นสังคมที่มีแต่ความยุ่งยากลำบาก เราจะเป็นสังคมที่ประชาชนส่วนหนึ่งไม่สามารถจะดำรงชีวิตอยู่ได้ เราจะเป็นสังคมที่มีแต่ความเสียเปรียบและเราไม่สามารถที่จะคุยได้ว่าเราเป็นสังคมที่มีน้ำใจมีความเอื้ออาทรเพราะมันเป็นคำพูดแต่ปากเท่านั้นเอง ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไป คุณชลน่าน ศรีแก้ว

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชนจากเขตเลือกตั้งจังหวัดน่าน ในนามสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานได้อภิปรายในวาระที่ท่านประธานได้บรรจุเรื่องของที่กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วเข้าสู่ที่การประชุมแห่งนี้เพื่อให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้ให้ความเห็นชอบท่านประธานครับ เรื่องนี้ถือเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐสภาแห่งนี้ได้มอบหมายและแต่งตั้งให้ที่กรรมาธิการวิสามัญชุดหนึ่ง ก็คือชุดที่นั่งอยู่ข้างบนนะครับเป็นที่กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเรื่องนี้ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๑ ที่ผ่านมา รัฐสภาของเรา ที่ประชุมร่วมของเราได้นำเรื่องนี้บรรจุเข้ามาในระเบียบวาระเพื่อพิจารณาตามที่รัฐบาลเสนอขอความเห็นจากรัฐสภา เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายภายในของประเทศไทยที่จะให้การรับรองเรื่องข้อตกลงระหว่าง

อาเซียนกับญี่ปุ่น ซึ่งไทยเป็นหนึ่งในของอาเซียนในนามของพหุภาคี ท่านประธานที่เคารพครับ ในความหมายตรงนั้นเองเป็นการดำเนินการภายในของแต่ละประเทศ เป็นการดำเนินการตามกฎหมายภายในของแต่ละประเทศหลังจากที่มีการลงนามในข้อตกลงไปแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นผมเห็นด้วยกับการที่สภาแห่งนี้มีมติในวันนั้นว่าเพื่อความรอบคอบเราตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นไปศึกษาพิจารณา ซึ่งเราให้เวลาท่านไป ๑๕ วัน ท่านประธานกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการที่เคารพกรุณาได้พิจารณาผลการศึกษามาให้เราพิจารณาในวันนี้ เพราะฉะนั้นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการนะครับ เป็นประเด็นสำคัญครับ เพราะผมถือว่าสิ่งที่กรรมาธิการได้รับมอบจากสภาแห่งนี้ไปศึกษาพิจารณาเป็นสิ่งที่เราต้องลงมติครับ

ประเด็นที่ ๑ เป็นมติว่าเราจะให้ความเห็นชอบข้อตกลงนี้หรือไม่ เพื่อเป็นไปตามกฎหมายภายในของเรา ถ้ากฎหมายภายในของเราไม่ยอมรับในการเซ็นสัญญาในตรงนั้น นั่นก็คือว่าอาเซียนก็ไม่สามารถที่จะไปทำความตกลงกับญี่ปุ่นได้ ตรงนั้นสำคัญครับ

ประเด็นที่ ๒ การให้ความเห็นชอบในข้อตกลงนี้ของรัฐสภาหรือที่ประชุมร่วมของเราที่มีเงื่อนไขข้อตกลงอื่นหรือข้อสังเกตอื่นร่วมด้วยหรือไม่ ผมกราบเรียนประธานด้วยความเคารพครับ ผมได้ศึกษาผลการศึกษาของกรรมาธิการท่านได้กำหนดกรอบไว้ ๓ เรื่องใหญ่

เรื่องที่ ๑ คือเรื่องด้านกฎหมาย สำคัญที่สุดคือการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และกฤษฎีกาธรรมนูญมาตรา ๓๐๕ (๕) ที่เป็นบทเฉพาะกาล ท่านประธานที่เคารพครับกรอบนี้รายงานของกรรมาธิการได้เสนอรายละเอียดพอสมควร

เรื่องที่ ๒ เรื่องผลกระทบ ผลกระทบที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจสังคมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเรื่องที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่กรรมการได้ศึกษา ผมพยายามศึกษาดูนะครับ คือการเยียวยา ซึ่งที่ประชุมแห่งนี้ได้ฝากข้อสังเกตไว้มากในการประชุมเมื่อวันที่ ๑ กันยายนที่ผ่านมา ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องนี้มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ความเห็นของกรรมการ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมต้องถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมการก็คือว่ากรรมการมีความเห็นอย่างไรที่จะให้รัฐสภา ที่ประชุมร่วมของเราให้ความเห็นชอบหรือไม่ ในความเห็นกรรมการเป็นอย่างไร เพราะผมพยายามดูแล้วไม่เห็นกรรมการครับ มีแต่เพียงข้อเสนอ ท่านใช้คำพูดบอกว่า หากรัฐสภาจะให้ความเห็นชอบควรเป็นไปตามลักษณะนั้น ควรเป็นไปตามข้อสังเกตนี้ นั่นหมายความว่าความเห็นของกรรมการไม่มีแต่ผลการศึกษาให้ เพราะฉะนั้นคำถามแรกที่ผมต้องถามก็คือว่า กรรมการร่วมกันของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีความเห็นอย่างไร เสียงส่วนใหญ่ว่าอย่างไรครับ ให้ความเห็นชอบหรือไม่ เพราะพวกผมเองไม่มีเวลาไม่มีโอกาสไปศึกษาในรายละเอียดมากมาย จนถึงขนาดที่กรรมการต้องดู

เรื่องที่ ๓ ข้อสังเกตที่ท่านทำมาให้กับสมาชิกได้ตรวจสอบ กระผมต้องขออนุญาตท่านประธานครับ ขออนุญาตว่าไม่ได้อภิปรายลงลึกในข้อสังเกต เพราะกระผมทำไม่ได้ เนื่องจากว่าข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ใน ข้อ ๙๗ ซึ่งเราต้องใช้เป็นข้อบังคับการประชุมร่วมกันของรัฐสภา เนื่องจากว่าข้อบังคับของการประชุมรัฐสภายังไม่มีตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๗ ที่อนุโลมให้ บอกว่า ให้พิจารณาให้ความเห็นชอบข้อสังเกต รับหรือไม่รับได้โดยไม่มีการอภิปราย ตรงนี้ข้อบังคับเขียนไว้อย่างนั้น ผมเองอภิปรายภาพรวมว่าข้อสังเกตของท่านเขียนไว้ ๖ ข้อ แน่นนอนครับ ถ้าสมมุติว่าเรารับ ให้ความเห็นชอบ เรารับข้อสังเกตนี้เป็นสิ่งที่ฝ่ายบริหารคือรัฐมนตรีต้องนำสู่การปฏิบัติ แล้วก็แจ้งเรามาภายใน ๖๐ วัน แต่มีอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องของเราเองที่เขียนไว้ในข้อสังเกต กระผมก็ถามท่านประธานว่ากรรมการมีความมุ่งหวังอย่างไร จะให้สภาเป็นฝ่ายทำหรือไม่ โดยเฉพาะประเด็นของการตั้งกรรมการร่วมของรัฐสภาเป็นการเฉพาะ เป็นการสามัญ เป็นการประจักษ์ เขาใช้คำว่า เป็นการประจำ เป็นการประจำเพื่อพิจารณาข้อตกลงต่าง ๆ หรือสัญญาต่าง ๆ ที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ ก็ฝากท่านประธานเรียนถามในข้อนี้ด้วย จำเป็นหรือเปล่าครับ

ที่จะต้องมีการรวมการประจําร่วมกันของรัฐบาล กระผมเองกราบเรียนท่านประธาน หนังสือสัญญาที่จะต้องเป็นเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศ ไม่ใช่มีเฉพาะ เรื่องด้านเศรษฐกิจครับ เรื่องความมั่นคงก็มี เรื่องทางด้านสังคมก็มี เพราะฉะนั้นการที่จะ ตั้งกรรมการประจําอาจจะมีข้อจำกัดในการพิจารณา ผมไม่เห็นด้วย อาจจะต้องดู ตามเรื่องตามราว ตามหนังสือสัญญานั้น ๆ ไป เป็นการดีครับที่เราจะเริ่มการไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ตั้งแต่ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ โดยเฉพาะวรรคห้ามีกฎหมายมารองรับ ก็ยิ่งดีครับ แต่ขณะนี้วรรคห้ายังไม่เกิดขึ้นเนื่องจากไม่มีกฎหมายรองรับ นั่นก็เป็นการเริ่ม ผมงกตัวอย่างเรื่องที่รัฐบาลจะเสนอเข้ามา เรื่องข้อตกลงระหว่างไทยกับกัมพูชา เป็นการเริ่มต้น เลยครับ เรามีโอกาสพิจารณาข้อตกลง มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ ก็กราบเรียนท่านประธาน ในการอภิปรายเรื่องรายงานของกรรมการนี้เป็นไปด้วยความอดัดมากครับ ผมฟัง ท่านสมาชิกหลายท่านอภิปราย ผมก็ไม่แน่ใจว่าผมจะรับหรือไม่รับ เพราะมีข้อห่วงใยเยอะมาก เพราะฉะนั้นต้องอาศัยกรรมการช่วยตอบ ช่วยตัดสินใจ จะได้ตัดสินใจได้ กราบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณรจนา ไตสีตระกูล เชิญครับ

นางสาวรสนา ไตสีตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน รสนา นะคะ รสนา ไตสีตระกูล

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : รจนาใช่ไหม

นางสาวรสนา ไตสีตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : รสนา ค่ะ ส เสือ นะคะ รสนา ไตสีตระกูล

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประธานโทษครับ ผมชอบแต่รจนา เลยติด ขอพระทานอภัยด้วยครับ

นางสาวรสนา ไตสีตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณค่ะ ดิฉัน รสนา นะคะ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันเองอยากให้ความเห็นเกี่ยวกับ ข้อตกลงของเอเจเซป -----

ดิฉันคิดว่าสิ่งที่เราได้พูดกันถึงผลดีในเรื่องทางเศรษฐกิจนั้น รวมทั้งจีดีพีที่จะเพิ่มขึ้นจากการทำ
ข้อตกลงเอเจเซปนั้นน่าจะเป็นภาพลวงตานะคะ แต่ว่าสิ่งที่เราได้เห็นในรายงานฉบับนี้ได้ระบุ
ว่าไทยขาดดุลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องกับญี่ปุ่น ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ถึง ปี ๒๕๕๐ โดยเฉพาะ
ในปี ๒๕๕๐ นั้นเราขาดดุล ๗,๒๙๖ ล้านดอลลาร์ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าสิ่งที่เราจะทำสัญญา
เอเจเซปหรือลงสัตยาบันอันนี้ มีความจำเป็นต้องพิจารณาให้รอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม แล้วดิฉันคิดว่าทางคณะกรรมการ
ที่ได้พิจารณาเรื่องนี้ก็ไม่ได้มีข้อเสนอให้กับพวกเราอย่างจริงจังว่า จากการที่ท่านได้ศึกษาแล้ว
ท่านเห็นอย่างไร ดิฉันคิดว่าสิ่งที่ดิฉันตั้งข้อสังเกตคือ เราจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องรีบลงสัตยาบัน
ในเรื่องนี้ ในขณะที่การทำทวิภาคีอย่างเจเทปปา เวลานี้ในอาเซียนอย่างประเทศฟิลิปปินส์
ก็ยังไม่ได้ลงนามเลย หรือเอเจเซปก็มีแค่ประเทศสิงคโปร์เท่านั้น มีความจำเป็นขนาดไหน
ที่ประเทศไทยจะต้องรีบลงนาม ในขณะที่ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องขยะนั้นเป็นปัญหา
ที่สำคัญมาก โดยเฉพาะมาตรา ๒๕ ข้อไอ กับข้อเจ ที่มีสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้พูดถึง ดิฉัน
ไม่ทราบว่าท่านจะเห็นรายละเอียดตรงนี้หรือเปล่า จออาจจะไม่สามารถที่จะทำให้เห็นได้ชัดเจน
ดิฉันคิดว่าข้อเสนอในเรื่องของขยะต่าง ๆ นั้น มันจะทำให้ประเทศไทยนั้นกลายเป็นประเทศ
ที่ทิ้งขยะของทั่วโลก เพราะว่าการทำสัญญาข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ประเทศที่พัฒนาแล้ว
โดยส่วนใหญ่ในเวลานี้เขาต้องการจะหาที่ทิ้งขยะจากการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของเขา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศญี่ปุ่นมีขยะจากอุตสาหกรรมปีละ ๔๐๐ ล้านตัน ในขณะที่
ประเทศไทยมีขยะจากอุตสาหกรรมนั้นเพียงปีละ ๒ ล้านตัน ศักยภาพของเราในการกำจัด
ขยะนั้น มีเพียงครั้งเดียวคือ ๑ ล้านตัน เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าของเสียต่าง ๆ อันนี้ของญี่ปุ่น
นะคะ ญี่ปุ่นเวลานี้เป็นประเทศที่ประสบปัญหาเรื่องขยะ ซึ่งอาจจะไม่ใช่แค่ญี่ปุ่นประเทศเดียว
ประเทศที่มีการพัฒนาแล้ว โดยส่วนใหญ่แล้วปัญหาสำคัญที่สุดของเขาก็คือปัญหาเกี่ยวกับ
ขยะ การทิ้งขยะของเขากำจัดยากมาก สมัยก่อนขยะด้านของอุตสาหกรรมยาของเขานั้น
ส่งมาประเทศไทยเสียภาษี ๓๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเขาไม่คุ้ม แต่พอทำสัญญาทวิภาคีแล้ว
ภาษีกลายเป็นศูนย์ แล้วในมาตรา ๒๕ ข้อไอกับข้อเจ เรายอมรับขยะทุกประเภทเป็นสินค้า
ซึ่งก็คือการที่เราเปิดทางประเทศเราให้เป็นถังขยะของโลก เราพร้อมหรือไม่ที่เราจะเปิดประเทศ
เราให้เป็นถังขยะของโลก การเจรจาการค้าเสรีกับญี่ปุ่น ถ้าเราต่อรองให้เอาสินค้าเรื่องข้าว

ขึ้นมาเป็นข้อตกลง ญี่ปุ่นเขาเลิกเจรจาเลย ทำไมเขาถึงได้ปกป้องเกษตรกรของเขา ในขณะที่ประเทศไทยทำไมเราไม่ต่อรองที่จะเอาข้อ ๒๕ ใ้กับเขา ออกไป เพราะว่ามันคือสิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดในการที่จะส่งของเสียต่าง ๆ เข้ามาในประเทศของเราในรูปของสินค้า แล้วเวลานี้สินค้าไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของเสียจากเทศบาลก็จะส่งมาให้กับเรา ของเสียพวกจอกคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ดิฉันเองสงสัยนะคะว่า ในหน้า ๒๖ หน้า ๒๗ ของเอกสารข้อสังเกตของกรรมาธิการชุดนี้ รู้สึกว่าจะระบุสิ่งที่เป็นประโยชน์กับประเทศญี่ปุ่นค่อนข้างมากนะคะว่า กลายเป็นประเทศไทยส่งออกของเสียไปญี่ปุ่นถึง ๑,๙๗๔.๖ ตัน ในขณะที่เรารับของเสียจากญี่ปุ่นเพียงแค่ ๒๗.๔ ตัน ดิฉันเองอยากให้ดูข้อเท็จจริงนะคะว่ามันจริงหรือเปล่า เอกสารอันนี้เป็นเอกสารที่ได้มาจากศาลากกร ตัวเลขเยอะ ๆ ข้างหน้านี้ เป็นพิกัดศาลากกร -----

ตัวเลขทั้งหมดเกี่ยวกับการนำเข้าพวกอุปกรณ์ของเสียต่าง ๆ พวกจอกคอมพิวเตอร์ที่เข้ามา
จำนวนดูคร่าว ๆ แค่นี้มากกว่า ๒๐๐ ตัน แต่ในข้อสังเกตของคณะกรรมการชุดนี้บอกไว้เพียงแค่
๑๔ ล้านตัน ดิฉันคิดว่าสิ่งนี้เป็นข้อมูล ๒๗.๔ ตัน ดิฉันคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นจริง
และลองดูว่าประเทศเราในการที่เราสามารถกำจัดขยะได้เพียงครั้งเดียวที่เหลืออีกครึ่งหนึ่ง
ก็จะเอาไปทิ้งตามทุ่งนาแบบนี้ เพราะฉะนั้นเราต้องการ ให้ประเทศของเรานั้นเป็นถึงขยะ
ของโลกหรือเปล่า จังหวัดสระบุรีเป็นจังหวัดที่มีอุตสาหกรรมกำจัดของเสียเยอะมาก
ดิฉันเองอยู่ในกรมการตรวจสอบทุจริตและเสริมสร้างธรรมาภิบาล เราได้ตรวจสอบ
บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน ที่กำจัดขยะของเสียอุตสาหกรรม ตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ชาวบ้าน
ร้องเรียนว่าก่อความเดือดร้อนทางสิ่งแวดล้อมให้กับชาวบ้านมาหลายปีมาแล้ว ร้องเรียน
ทุกจังหวัด ร้องเรียนทุกหน่วยงาน ปรากฏว่าไม่มีการแก้ไขปัญหาเลย เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเราได้
เชิญผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรีเข้ามา ท่านก็ไม่ได้มานะคะ ท่านส่งตัวแทนมา ปรากฏว่าไม่ได้มี
ผลในการที่จะแก้ปัญหา แล้วก็พอเราบอกว่าการที่เขาก่อปัญหาความเดือดร้อน การกำจัด
ไม่มีมาตรฐาน โรงเก็บขยะเป็นพื้นที่เปิด แล้วยังให้ชาวบ้านเอาขยะไปคัดแยกอีกด้วย สิ่งเหล่านี้
ได้ก่อความเสื่อมเสีย สูญเสียให้กับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ แต่ปรากฏว่าพอเราเสนอว่าควรจะไปปิดสัก
๑๕ วัน ปรากฏว่าข้าราชการรู้สึกจะตื่นตัวขึ้นมาทันทีในการที่จะแก้ แก้ให้กับทางบริษัทนะคะ
เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้มันเป็นปัญหาอย่างยิ่ง เพราะว่าแค่ขยะในประเทศเราเองเราก็
ยังจัดการไม่ได้ แต่ถ้าเราเปิดประเทศเสรีขนาดนี้ให้ทุกคนเอาขยะมาทิ้งบ้านเรา ดิฉันคิดว่าเรา
ควรจะห่วงใยคนในประเทศ มีคำพูดหนึ่งที่เขาบอกว่าเงินทองเป็นของมายา ข้าวปลา
เป็นของจริง ขยะก็ของจริงนะคะ แล้วก็ก็เป็นสิ่งที่เราจะต้องสำนึกในเรื่องนี้ว่าเราในฐานะสมาชิก
ของรัฐบาลเราจะต้องมาพิจารณาให้สัตยาบรรณในเรื่องนี้ในระยะเวลาที่จำกัดมาก
ทำไมเราจะต้องเป็นตราแสตมป์ (Stamp) เป็นตราয়ให้กับการลงสัตยาบันอันนี้ด้วย
ดิฉันเองอยากจะเรียกร้องเพื่อนสมาชิกรัฐบาลทุกท่านว่าเราจะรับบาปอันนี้มาที่ตัวเราหรือไม่
มีความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องรับลงสัตยาบัน ถ้าหากจะลงสัตยาบันเราจะคิดวิธีการที่จะให้
ประเทศชาติได้ประโยชน์มากกว่านี้ได้หรือไม่ โดยการกำจัดข้อที่จะเกิดปัญหากับประเทศ
ของเราลงไป หรือไม่อย่างนั้นดิฉันคิดว่าข้อที่ ๑. ดิฉันเสนอเพื่อนสมาชิกทุกท่านผ่านทาง
ท่านประธานว่าขอให้ชะลอการลงนามออกไป และให้เจรจาต่อรองนะคะว่าให้ตัดข้อ ๒๕ ข้อไอ

ข้อเจ ออกไป ถ้าต่อรองไม่ได้ดิฉันคิดว่าทำไมญี่ปุ่นถึงสามารถไม่เอาข้าวเข้ามาอยู่ในข้อตกลงได้ เราก็คงจะสามารถทำได้เช่นเดียวกันนะคะ เราควรจะพิจารณากรอบที่ทำให้เราได้ประโยชน์มากที่สุด

ข้อที่ ๒ อนุสัญญาบาเซลอาจจะเป็นประโยชน์กับเราได้ โดยเฉพาะบทแก้ไขในอนุสัญญาบาเซล (Basel) ที่เราเรียกว่า แบนด์ อเมนด์เม้นท์ (Band Amendment) ญี่ปุ่นเองไม่ยอมลงนามนะคะ ดิฉันคิดว่าประเทศไทยควรจะไปลงสัตยาบันในอนุสัญญาข้อนี้เสียก่อนลงสัตยาบันในบทแก้ไขในอนุสัญญาบาเซลเสียก่อน ก่อนที่จะมาตกลงในเรื่องของเอเจเซปอันนี้นะคะ

ข้อต่อมาถ้าหากว่าในที่นี้เห็นว่าจำเป็นจะต้องรีบผ่าน ดิฉันคิดว่า ๑. ต้องตั้งข้อสงวนเอาไว้ ข้อสงวนในการให้สัตยาบันความตกลงของเอเจเซปก็คือ ๑. ความตกลงเอเจเซปไม่มีผลต่อการจำกัดสิทธิของประเทศไทยในการบังคับใช้กฎหมายภายในของไทย อนุสัญญาบาเซลหรือความตกลงด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ไทยเป็นภาคีสมาชิกในปัจจุบันหรือในอนาคต ข้อ. ๒ ในกรณีที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้น ความตกลงเอเจเซปจะไม่มีผลจำกัดสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกในปัจจุบันหรือในอนาคต ดิฉันคิดว่าต้องดูทั้ง ๓ เรื่องนะคะ -----

ข้อที่ ๑ ขอให้ชะลอการลงสัตยาบันไปก่อน แล้วดูข้อความต่าง ๆ นี้ให้ประเทศไทยได้ประโยชน์มากที่สุด

ข้อที่ ๒ ขอให้เราลงสัตยาบันในบทแก้ไขในอนุสัญญาบาเซลที่เรียกว่าแบนด์ อเมนต์เมนต์ เสียก่อน

ข้อที่ ๓ ถ้าจำเป็นจะต้องลง ขอให้ลงอย่างมีเงื่อนไข คือให้มีข้อสงวนต่อทำนองนี้ด้วย แต่ดิฉันเองอยากจะขอเรียนไปถึงเพื่อนสมาชิกทุกท่านว่าเราควรจะพิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบ เพราะว่าสิ่งนี้มันมีผลต่ออนาคตอันยาวไกลของประเทศไทย เราคงไม่ต้องการที่จะส่งอาหารไปเลี้ยงโลกในฐานะครัวโลก แล้วก็ไปถึงขยะของโลกที่จะให้ทุกประเทศนั้นส่งขยะเข้ามากำจัดในประเทศไทยโดยที่เรายังไม่มีความพร้อม ขอขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เกินเวลาไปนิดหน่อยไม่เป็นไรครับ เชิญคุณสมชาย แสวงการ ก่อนคุณผุสดี เชิญ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานที่เคารพ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ขออนุญาตต่อเนื่องจากท่านสมาชิกวุฒิสภาทราบเลยนะครับ ก็ต้องเรียนว่าสิ่งที่ท่านรสนายกตัวอย่างนั้นเป็นเรื่องจริงที่เกิดจากการทำเจเทปไป แล้วก็ปี ๒๕๕๐ ที่เราได้รับของเสียจากญี่ปุ่น ในฐานะถึงขยะของโลก ตัวอย่างของเสียที่ญี่ปุ่นส่งมาในประเทศไทยเมื่อปี ๒๕๕๐ หลังเจเทปไปนี้ มีซีแร่ ซีเถ้า กากกระบวนการผลิตที่มีโลหะหนัก มีกากกัมมันตภาพรังสี กากอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุประเภท เศษน้ำมันที่มีสารพิษปนเปื้อน ซีแร่และซีเถ้าที่ไม่ได้ระบุประเภท เศษเหลือทิ้งจากอุตสาหกรรมเคมีหรืออุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องการที่ไม่ได้ระบุประเภท เศษและของใช้ไม่น่าที่จะเป็นตะกั่ว แบตเตอรี่ต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นรายงานจากพิภคศุลกากรซึ่งต่อเนื่องจากท่านรสนาแสดงให้เห็นอะไร สิ่งที่เราจะได้ประโยชน์จากการลงนามอันนี้ มันไม่ได้ผลคือได้บ้างเพียงเล็กน้อยจากกำไรทางการค้า แต่สิ่งที่จะทำให้ประเทศไทยนั้นกลายเป็นถึงขยะ ในขณะที่ปัญหาตัวเองนั้นต้องเรียนว่าขยะในประเทศเราก็จัดการไม่ได้อยู่แล้ว วันนี้กรุงเทพมหานครมีขยะเกือบหมื่นตันต่อวัน เรายังมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องจังหวัดนครปฐม สมุทรปราการ อ่อนนุช บางแค มีการทะเลาะเบาะแว้งกันในหลายจังหวัด วันนี้เราจะไปรับสิ่งที่เป็นปัญหาขยะจากประเทศญี่ปุ่นเข้ามา ไม่รวมถึงขยะพิษ ขยะอุตสาหกรรม ซึ่งต้องเรียนว่า

มีข้อสงสัยหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นความรำรวยที่เกิดขึ้นจากบริษัทกำจัดขยะเหล่านี้
ว่าได้ตามมาตรฐานหรือไม่ ลงทุนเพียงไม่เท่าไร ขุดดินหลายร้อยไร่แล้วทำเป็นบ่อ
เอาผ้าพลาสติกวางไม่กี่ชั้น แต่ท้ายที่สุดสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกทำลายจริง ถูกฝังกลบลงไป
สิ่งเหล่านี้พ้องก็คือว่าพืชผลการเกษตร แหล่งน้ำเราเกิดปัญหากันทั่วประเทศ เพราะฉะนั้น
มีคนรำรวย มีคนได้ประโยชน์เพียงน้อยนิด แต่ขณะที่ประเทศไทยนั้นวางตัวเป็นประเทศเกษตร
เพื่อจะผลิตอาหารให้กับโลกนั้นอาจต้องล่มสลายในระยะเวลาอันใกล้

ข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ ท่านก็ได้ทำการศึกษาอย่างดี เพียงแต่
ผมคิดว่าข้อสังเกตในเรื่องของการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมนั้น ยังไม่ได้
แสดงอะไร ท่านบอกแต่เพียงว่ากรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ควรเป็นหน่วยงานหลักเพิ่มเติมจากกระทรวงอุตสาหกรรมในการจัดการ
ขยะพิษ ขยะสินค้าใช้แล้วและสารอันตราย ควรเพิ่มการบังคับใช้มาตรการควบคุมนำเข้าสินค้า
ใช้แล้ว สารอันตราย วัตถุกัมมันตภาพรังสีอย่างเข้มงวด ผมเรียนตามตรงว่าข้อที่เราได้รับเรื่อง
จากหน่วยราชการเอง ไม่ว่าจะเป็นท่าเรือต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกรมศุลกากรต่าง ๆ เขาก็ห่วงใย
ว่าสิ่งเหล่านี้ที่เข้ามาจำนวนมาก จำนวนมหาศาลนั้น เราไม่มีมาตรการรองรับหรือครับ
ท่านลองจินตนาการดู บ้านท่านเองที่อยู่ในหมู่บ้านจัดสรรสวยงามก็ตาม ลองให้เพื่อนบ้าน
เอาขยะมาทิ้งในบ้านท่าน ท่านจะรับไหม -----

ท่านจะประกาศว่ามีมาตรการกำจัดการอย่างดี ผมเรียนว่ามันเป็นไปได้ครับราบใดที่เรา มีช่องว่างช่องโหว่ในเรื่องของธรรมาภิบาล เรามีปัญหาเรื่องดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน ต่าง ๆ อยู่เสมอ เพราะฉะนั้นการใดที่ทำแล้วเกิดความเสียเปรียบ การใดที่ทำแล้วประเทศชาติ เสียหายในรุ่นลูกรุ่นหลาน ผมคิดว่าสภาแห่งนี้ต้องมีความที่เรียกว่าต้องรับผิดชอบนะครับ ครั้งหนึ่งเมื่อคราวเซ็นเจเทปไป ก็ได้หักท้วงในรัฐบาลที่แล้วไปแล้ว แต่ก็ไม่ได้สำเร็จ บัดนี้ผมเอง ก็ต้องมาทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ก็จำเป็นต้องหักท้วงอีกครั้งว่า ท่านอย่าไปอยู่ใน เครือข่ายของความที่ต้องสมรู้ร่วมคิดเลยครับ รอเขาเอาอาร์ทिकิล (Article) ข้อ ๒๕ ใ้กับ เจ นี้ออกไปก่อน อย่างที่ท่าน ส.ว. หลายท่านได้บอกแล้ว แล้วเราจึงค่อยทำการบทความตกลง มันไม่หายไปหรอกครับ ถ้าจะพิสูจน์ความจริงใจระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่นอย่างแท้จริง ต้องยอมรับครับว่าในการทำข้อตกลงเจเทปไป นั้นแม้จะมีความพยายามที่จะทำให้หนังสือ แลกเปลี่ยนซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศทั้งสอง เป็นเอกสารแนบท้าย เพิ่มเติมอธิบายเกี่ยวกับปัญหาของการกำจัดการของเสียอันตราย แต่ว่าท้ายที่สุดแล้วก็ยังพบ ปัญหาหลายประการครับ ไม่ว่าจะเป็นสถานะทางกฎหมายของหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่าง รัฐบาล ก็จะมีการผูกพันกับประเทศทั้ง ๒ ฝ่ายอย่างไร แล้วก็ในหนังสือแลกเปลี่ยนนั้นชัดเจน ครับว่าไม่ได้ห้ามโดยเด็ดขาดในการที่จะส่งขยะข้ามแดน เนื่องจากในหนังสือแลกเปลี่ยน ดังกล่าวนั้นกำหนดแต่เพียงว่าจะไม่ส่งขยะข้ามแดนหากไม่ได้รับอนุญาต และวันนี้เป็นอย่างไร ครับ ตัวอย่างที่ท่าน ส.ว. รสนา ได้อ้างไป หรือท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ได้ชี้แจงต่อสภา นั่นคือสิ่งที่เราลงนามเจเทปไปครับ แล้วถ้าท่านลงนามเพิ่มเติมไป ในสัญญาี้นี้อันใดครับ นั่นหมายความว่า เรากำลังจะให้ขยะนั้นเข้ามาอย่างเสรีในประเทศไทย มิได้หมายความว่าไปถึงมีบริษัทข้ามชาติกำลังพยายามทำความร่วมมือกันในอาเซียนที่จะเป็น บริษัทรับกำจัดขยะให้ญี่ปุ่น ผมเรียนครับว่าสิ่งเหล่านี้เป็นอันตรายต่อภูมิภาค รัฐสภาแห่งนี้ พิจารณาให้รอบคอบ ยังมีเวลาครับ แล้วถ้าญี่ปุ่นจริงจังจริง ๆ ผมคิดว่าเรายังสามารถมีเวลา ที่จะตกลงกันใหม่แล้วก็มอบหมายให้ส่วนที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการ อย่าปล่อยให้ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเขาก้าวล้ำทางเทคโนโลยี ก้าวล้ำทางอุตสาหกรรม แต่ตัวเขานั้นสร้างปัญหาไม่ว่าจะเป็นขยะ ล้นเมืองจำนวนมหาศาลใช้กันอย่างฟุ่มเฟือยแล้วก็ไม่รู้จะทำอะไร ทำอย่างไรไม่ได้ กำจัดไม่ได้ แก้ไขไม่ได้ เรารับถ่ายถอดเทคโนโลยีมาหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นโรงงานทอผ้าที่ญี่ปุ่นเขาเล็ก

ผลิตแล้วก็ส่งมาให้ประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นโรงงานรถยนต์ที่เขามดปัญญาคอมดูแล
ให้ได้ดีแล้ว เขาก็ส่งมาให้ประเทศไทย เขาส่งตั้งหลายอย่างมาให้ประเทศไทย เราก็ยอมรับครับ
เพราะว่าเราอยากจะเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นหุ้นส่วนที่ดี เป็นเด็กว่านอนสอนง่ายกับญี่ปุ่น
แต่วันนี้พี่ใหญ่ของเรา ญี่ปุ่นบอกว่าไม่พอแล้วส่งโรงงานอุตสาหกรรมไม่พอ ท่อผ้าไม่พอ
น้ำเสียไม่พอ วันนี้จะส่งคนแก่เข้ามาที่บ้านเรา จะส่งขยะเข้ามาบ้านเรา เหตุไฉนรัฐสภาแห่งนี้
จะให้ความยินยอมอย่างง่าย ถ้าหากเป็นไปได้อย่างที่ท่าน ส.ว. รสนาวา ก็ขอให้มีการทบทวน
ผมคิดว่าสภาแห่งนี้ร่วมกันรับผิดชอบ ร่วมกันดูแลประเทศชาติด้วยการขอให้อย่ายอมรับ
ในการตกลงวันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญ คุณผู้สดดี ตามไท

นางผู้สดดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอบพระคุณ
ท่านประธานคะ ดิฉัน ผู้สดดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบสัดส่วนของ
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา -----

ท่านประธานคะ ดิฉันเจ็บปวดรวดร้าวทุกครั้งเลยนะคะเวลาที่รับรู้หรือต้องพิจารณาในเรื่องของการลงนามในสัญญา อนุสัญญาและอะไรต่าง ๆ มีความรู้สึกที่ว่าอย่างนี้ ประเทศไทยกำลังตะเกียกตะกายเป็นอย่างยิ่งเลยในยุคของความเปลี่ยนแปลงที่เรามักจะเรียกกันว่าโลกาภิวัตน์ อ่านไปในเอกสาร แต่ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณคณะกรรมการที่ได้ช่วยกรุณาพิจารณาและจัดทำเอกสาร แม้เพียงระยะเวลาอันสั้น แต่ก็ยังอยากที่จะแบ่งปันอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ นะคะ เขียนไว้ในนี้ การขอแก้ไขสาระสำคัญของความตกลงเอเจเซปในขั้นนี้จึงเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เนื่องจากตามข้อกำหนดของเอเจเซปกับบอกว่าการแก้ไขเพิ่มเติมจะกระทำได้ต่อเมื่อมีการตกลงกันระหว่างประเทศสมาชิก ตัวนี้ค่ะที่ให้เจ็บปวดรวดร้าวเพราะว่าเราอยู่ที่ไหนและทำอะไรกันนะคะ ในมาตรการเยียวยา ดิฉันอยากจะขออนุญาตอย่างนี้นะคะ คือบังเอิญได้พูดคุยกับ ต้องขออนุญาตเอ่ยนาม คุณผ่องศรี ธาราภูมิ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดลพบุรี ซึ่งเห็นพ้องต้องกันนะคะ มีอยู่ ๒ - ๓ เรื่องที่อยากจะขออนุญาตเอ่ยถึง การทำอย่างนี้และมีข้อที่คณะกรรมการได้พูดถึงเป็นข้อสังเกตด้านการเยียวยา เมื่อพลิกดูมีข้อที่บอกว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นี้ได้ศึกษาผลกระทบในทางลบต่อภาคเกษตรและเกษตรกรของไทยแล้ว คาดว่าจะไม่ส่งผลกระทบ ในขณะเดียวกันในเอกสารที่แนบท้ายไว้ก็จะมีอยู่หลากหลายสินค้า มีสินค้าอยู่ ๒ ตัวที่เราเป็นห่วงกัน ในสินค้าอันที่ ๑ พูดถึงเรื่องของโคขุน ที่จริงในนี้บอกไว้ว่าไทยเรามีการนำเข้าเนื้อโคขุนคุณภาพดีจากญี่ปุ่นมาเพื่อที่จะให้กับผู้บริโภคตลาดบน แม้จะเป็นเพียงเล็กน้อย แต่ท่านประธานคะแต่ประเทศไทยนี้ก็ส่งเสริมการท่องเที่ยวและยังรองรับนักท่องเที่ยว การบริโภคเนื้อโคขุนคุณภาพดีสำหรับตลาดชั้นบนนั้น กรมปศุสัตว์ของรัฐบาลไทย ของประเทศไทย ก็มีนโยบายที่จะสนับสนุนให้เกษตรกรนั้นได้มีการพัฒนาโคขุน อย่างนี้ต้องระวังมากทีเดียวค่ะ แม้ว่าขณะนี้ตัวเลขจะมีไม่มากนัก แต่แนวโน้มและวิธีคิดที่บอกว่าไม่มีผลกระทบ แล้วก็การเยียวยาจะเกิดขึ้นได้อย่างไร และการเยียวนี้อดิฉันก็มีความรู้สึกเป็นห่วงว่าวิธีคิดต่อการจัดการรองรับอย่างนี้มันต้องคิดล่วงหน้า ไม่ใช่คิดล่วงหน้า เกิดขึ้นแล้วถึงได้ไปลุกขึ้นจัดการก็จะไม่ทันการ อีกไม่ช้าไม่นานเกษตรกรที่ขณะนี้ดูเหมือนจะได้รับการสนับสนุนก็ต้องลำบากเหมือนกัน นั่นเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานคะ เป็นเรื่องของข้าวโพด ดิฉันไม่แน่ใจว่าทำไมข้าวโพดถึงตกไปจากเอกสารแนบอันนี้ เพราะว่าเอกสารฉบับก่อนจะมีเรื่องของข้าวโพดด้วย ท่านประธานคะ

ท่านคงทราบ มีเรื่องของข้าวโพด มีเรื่องการประท้วงปิดถนน เพราะว่าเกษตรกรลำบากเหลือเกิน และประเทศไทยเราเองก็ปลูกข้าวโพดเยอะ วันนี้ก็ต้องถามเลยคะว่าผลพวงจากเรื่องของเอเจเซป ลดภาษีนำเข้าลง ในขณะที่เกษตรกรของเรา โดยเฉพาะจังหวัดเพชรบูรณ์ ปลูกข้าวโพดถึง ๑๗ เพอร์เซ็นต์ จะทำกันอย่างไรคะ แล้วก็ที่บริษัทยักษ์ใหญ่ของไทยเองไปเริ่มลงทุนปลูกข้าวโพดในประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ ท่านประธานคะ จะทำกันอย่างไร แล้วก็จะมีวิธีคิดกันอย่างไร ดิฉันอยากจะขออนุญาตเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า แม้ท่านเขียนไว้ในข้อสังเกตแล้วว่าการเยียวยาต่าง ๆ นั้น ควรให้กระทรวงนั้น ควรให้หน่วยงานนี้ทำ ไม่ทราบว่าได้มีโอกาสเชิญทางตัวแทนของกระทรวงต่าง ๆ เหล่านี้ซึ่งถือว่าเป็นกลไกของรัฐมาแล้วให้ฟังบ้างหรือเปล่าคะว่าเขาตั้งใจไหม และตั้งใจจะทำกันอย่างไร เพราะดิฉันคิดว่ามันมีผลกระทบแน่นอน ที่บอกว่าไม่มีคงจะเป็นไปไม่ได้ เท่านั้นละคะ ขอบพระคุณคะท่านประธานคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณสุรจิต ชีรเวทย์ ครับ

นายสุรจิต ชีรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ผม สุรจิต ชีรเวทย์ ส.ว. สมุทรสงคราม ความตกลงหุ้นส่วนการค้าอาเซียน - ญี่ปุ่น ฉบับนี้เป็นสัญญาฉบับแรกที่มาผ่านรัฐสภาของเราตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ ผมได้ศึกษากับผู้เฝ้าดูข้อตกลงการค้าเสรี ท่านก็บอกว่าความตกลงนี้ดีกว่าความตกลงทวิภาคีไทย - ญี่ปุ่น ที่ทำไปสมัยรัฐบาลท่านสุรยุทธ์ ขอภัยที่เอ่ยนามเล็กน้อย ก็คือถ้าเราพูดถึงสิ่งที่ดีกว่าในสิ่งที่แย่นะครับ อย่างไรก็ตามญี่ปุ่นเป็นประเทศคู่ค้าใหญ่อันดับสองของเราองจากสหรัฐอเมริกา นะครับ แล้วก็เป็นผู้ลงทุนรายใหญ่ที่สุดในประเทศไทย แต่ว่าข้อกังวลในกรรมาธิการก็คือ มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๓๐๕ (๕) ซึ่งกรรมาธิการก็ได้บอกอย่างตรงไปตรงมาว่าไม่สามารถ พินิจได้ว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะองค์กรที่จะบอกได้คือศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ข้อกังวลต่อไปก็คือมาตรการเยียวยาซึ่งอาจจะแผ่วเบาหรือเข้าถึงได้น้อย กระบวนการมีส่วนร่วมซึ่งก็ค่อนข้างน้อย แต่ข้อกังวลที่สุดในหลาย ๆ ท่านก็คือขยะที่ตามข้อตกลงนี้กลายเป็น สินค้าที่สามารถซื้อขายได้นะครับ ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่น ก็อย่างที่ทราบแล้วว่าญี่ปุ่นมีขยะปกติปีละ ๕๐ ล้านตัน แล้วก็ขยะอุตสาหกรรมปีละ ๕๐๐ ล้านตัน ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นและบริษัทกำจัดขยะ ก็ถูกฝังอยู่เยอะในประเทศของเขาเองนะครับ เขาก็เลยได้ตั้งสถาบันขึ้นมาศึกษาเพื่อนำสิ่งนี้ ส่งออกไปกำจัดในต่างประเทศ อาจจะเป็นโรงงานกำจัดหรือส่งของใช้แล้วออกไปนะครับ

ประเด็นต่อไปก็คือว่าตรงนี้ยังไม่แจ่มแจ้งว่ากรอบเวลานี้อยู่มากน้อย แค่ไหนนะครับ เพราะว่าให้เวลากับสภานี้น้อยมากนะครับ คือถ้ามีเวลาทบทวน โดยเราไม่กลายเป็นคนเกรหรือตีรวนไปก็น่าจะทบทวนนะครับ แต่ถ้าไม่มีเวลาเพียงพอ ก็น่าจะมีจดหมายแนบท้ายหรือเอนโน้ตแนบเข้าไป ประเด็นที่กรรมาธิการพิจารณาก็คือว่า กรรมาธิการเองก็อยากให้ผ่านสภาโดยมีเงื่อนไขให้รัฐบาลรับข้อสังเกตไปด้วย แต่ว่าเราก็กลัวว่า รัฐบาลจะรับข้อสังเกต แต่ว่าไม่ได้นำไปปฏิบัติจริง เพราะฉะนั้นจึงขออนุญาตเสริมความเห็น ของคณะกรรมาธิการว่าหากไม่มีทางเลือกอื่นก็ต้องจัดให้มีการทำจดหมายแนบท้ายที่เรียกว่า เอนโน้ต ออฟ แรติฟิเคชัน (End note of ratification) เพื่อระบุเนื้อหาเพิ่มเติมจุดข้อบกพร่อง ของข้อตกลงนี้ให้ชัดเจนขึ้นในการตีความ เพราะว่าในส่วนที่ว่าด้วยการนำเข้าของเสีย ในระหว่างประเทศสมาชิก ช่องว่างของข้อตกลงนี้ปรากฏอยู่ในอาร์ติเคิล ข้อกำหนดที่ ๑๐ ซึ่งบัญญัติว่า ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างความตกลงฉบับนี้กับความตกลง

ดับเบิ้ลยูทีโอในระดับ ความตกลงดับเบิ้ลยูทีโอจะมีผลเหนือกว่าในเฉพาะส่วนที่ไม่สอดคล้องกัน
ในขณะที่เราเป็นประเทศภาคีอนุสัญญาบาเซลหรือความตกลงสิ่งแวดล้อมอื่น หากเกิดปัญหา
ข้อขัดแย้ง ข้อตกลงอาเซียน - ญี่ปุ่นกำหนดให้ความตกลงดับเบิ้ลยูทีโอเหนือกว่า คือเรา
จะไม่สามารถควบคุมดูแลขยะของเสียอันตรายข้ามพรมแดนได้ เพราะว่ามันได้กลายเป็น
สินค้าไป ซึ่งเราจะไม่สามารถกีดกัน ตรงนี้ก็อยากจะให้ใช้โอกาสนี้ไปทำการแก้ไขข้อบกพร่อง
ของข้อตกลงทวิภาคีการค้าเสรีไทย - ญี่ปุ่น เพราะว่าจะทำให้ไทยเป็นประเทศที่ทิ้งขยะได้
แม้ที่ผ่านมาจะมีเพียงเอกชน ๒ ราย ที่เอาขยะเข้ามาจัดการในประเทศไทย แต่พบว่า
เป็นการอ้างใช้สิทธิ เขาไม่ได้อ้างการใช้สิทธิลดภาษีศุลกากรอะไรทั้งสิ้น เพราะเขาส่งมาเป็น
สินค้า มันก็เลยไม่ปรากฏในนั้นนะครับ แล้วก็ยังมีการนำเข้าอื่น ๆ เป็นเสมือนสินค้า
เช่น ยางเก่า ขยะอิเล็กทรอนิกส์ แบตเตอรี่ อะไรอย่างที่ว่าแล้วนะครับ นั่นหมายความว่า
ปัญหาเก่ายังไม่ได้รับการแก้ไข ในขณะเดียวกันก็น่าจะใช้โอกาสนี้หากรัฐสภาลงมติไป
ตามความตกลงเอเจเซปอันนี้-----

โดยไม่แก้ไขปัญหานี้ให้ชัดเจนว่าถ้าเกิดความขัดแย้งจะใช้มาตรฐานไหน เพราะว่าความตกลงการค้าไทย - ญี่ปุ่นนั้นทำโดยไม่ได้ผ่านสภา แต่ว่าอันนี้เป็นสัญญาที่ผ่านสภา เราจึงน่าจะใช้โอกาสนี้แก้ไขข้อบกพร่องก่อนหน้านี้ แนวทางแก้ไขก็คือในการให้สัตยาบันสนธิสัญญานี้ควรจะมีความหมายแนบท้ายหรือเอนโนต์ที่ว่าเป็นกลไกปกติในการจัดสัญญา ระหว่างประเทศ หากมีความหมายแนบท้ายโดยมีเนื้อหาว่าประเทศไทยยืนยันสิทธิที่จะใช้กฎหมายภายในและความตกลงด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศในการควบคุมการนำเข้าขยะของเสียและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม หากมีปัญหาข้อขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างเอเซียแปซิฟิกก็ให้ถือความหมายแนบท้ายนี้เป็นสำคัญนะครับ ซึ่งตรงนี้ฟิลิปปินส์เขาก็ถูกปัญหานี้กัณอยู่ สถานะปัจจุบันนี้มีสิงคโปร์ประเทศเดียวที่ให้สัตยาบัน นอกนั้นยังอยู่ในขั้นตอนทางกฎหมายของประเทศภาคีต่าง ๆ ก็หวังว่าถ้าไม่มีทางเลือกอื่นก็ขอวิงวอนเพื่อนสมาชิกได้โปรดพิจารณา โดยเพิ่มเติมเงื่อนไขให้รัฐบาลไทยโดยกระทรวงการต่างประเทศแจ้งการให้สัตยาบันโดยมีเอนโนต์หรือความหมายแนบท้าย เพื่อตีความว่าหากเกิดข้อขัดแย้ง เพื่อไม่ลดน้ำหนักของอนุสัญญาบาเซลก็ให้ความหมายแนบท้ายของเราตามที่เราระบุนี้ จะได้ไม่มีปัญหาในการตีความเมื่อเกิดปัญหาเรื่องนี้ขึ้น ขอขอบคุณ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คนสุดท้าย คุณเอียร์ชัย สุวรรณเพ็ญ

นายเอียร์ชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตอก) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเอียร์ชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ผมคงจะไม่ใช้เวลานานมาก แต่ต้องการให้เพื่อนสมาชิกได้เห็นถึงผลร้ายของการที่เราจะลงนามในสัญญานี้ สัญญาดังกล่าวนี้นี้ก็เป็นดังที่เพื่อนสมาชิกได้ห่วงใย ก็คือปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ หรือพืช สิ่งที่เราเห็นชัดที่สุดก็คือในคนจะมีการเกิดของสารพิษที่สะสมในร่างกาย ผมยกตัวอย่างเช่น สารตะกั่ว ซึ่งครั้งหนึ่งประเทศเราก็เคยมีการรณรงค์ไม่ให้มีการใช้น้ำมันที่ใส่สารตะกั่วลงไป นั่นก็หมายถึงว่าเราต้องการทำให้สิ่งแวดล้อมของเราได้ดีขึ้น มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น ท่านประธานทราบไหมครับว่าเราเคยมีข่าวที่เกี่ยวข้องกับผู้รับซื้อของเก่า แล้วก็ไปทำลายขยะ เผอิญชยะนั้นเป็นสารกัมมันตภาพรังสี ทำให้ผู้ป่วยเกิดความพิการตลอดชีวิตเลยเรื่องนี้ หรืออีกเรื่องหนึ่งก็อย่างเช่นหม้อต้มก๋วยเตี๋ยวที่บัดกรีด้วยตะกั่วก็ทำให้เกิดสารพิษได้ คือผมกำลังจะชี้แจง

ให้ท่านประธานได้เห็นว่าเป็นสัญญาที่เราจะทำ มันเกิดผลเสียอย่างใหญ่หลวงต่อสิ่งแวดล้อม และโดยเฉพาะต่อมนุษย์ ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ระบบการจัดการเขาดีมากเลย ประเทศของเราเรียกว่าต่างกันมากมายในเรื่องของระบบการจัดการ และคุณภาพของคน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมเป็นห่วงก็ดังที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้กล่าวแล้ว ท่านประธานครับ ประเทศไทยของเราจุดใหญ่ก็คือเราเป็นประเทศอุตสาหกรรมทางด้าน ขอบขนะครับ เป็นประเทศกสิกรรม เกษตร สินค้าส่วนใหญ่เป็นเกษตร เพราะฉะนั้นถ้าเกิดมีการปนเปื้อนของสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นสารแคดเมียม สารตะกั่ว หรือสารปรอทก็ตาม ก็จะทำให้พืชแล้วก็รวมทั้งสัตว์น้ำ ไม่ว่าจะเป็นกุ้ง หอย ปู ปลา ต่าง ๆ มีผลกระทบต่อ การส่งออกอย่างแน่นอน ซึ่งอันนี้ก็ถือว่าเป็นต้นทุนที่อาจจะมองไม่เห็น ในขณะที่เราคิดว่านี่คือ รายได้ที่เราน่าจะได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผมอยากจะเรียนให้ว่า ขณะนี้ยาที่ใช้สำหรับรักษาพิษสารตะกั่วทั้งในระยะเฉียบพลันและในระยะเรื้อรัง มีครับ แต่โดยเฉพาะในระยะเรื้อรัง ยาที่ดีที่สุดก็ยังไม่ได้เข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยนะครับ นี่ก็คือ เป็นประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่ว่าเราจะมีความเสี่ยงในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มาก-----

โดยเฉพาะสารโลหะหนัก เช่น ตะกั่ว การเข้าสู่ร่างกายก็ดี หรือการเข้าสู่สิ่งของที่มีชีวิตก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ก็ดี หรือพืชก็ดี เข้าได้ง่ายครับ ยกตัวอย่าง ในมนุษย์เราสามารถที่จะเข้ามาได้ โดยทางการรับประทานอาหารก็ได้ หรือโดยทางสัมผัสทางผิวหนังก็ได้ หรือโดยทางหายใจก็ได้ครับ ถ้าเราเซ็นรับปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ผมเชื่อว่าขบวนการป้องกันสิ่งแวดล้อมเราไม่สามารถที่จะทำได้ เพราะมันกระจายฟุ้งไปหมดในอากาศครับ และถ้าเราไม่รับสัญญาณบับนี้ มีผลทำให้เพื่อนอาเซียนของเราไม่รับด้วยหรือตกไปด้วยกลับเป็นผลดี ทำไมผมถึงกล่าวว่าเป็นผลดีครับ เพราะว่าท่านประธานคงทราบนะครับว่าเมื่อคราวเกิดไฟไหม้ป่าแถบอินโดนีเซีย ควันพิษนั้นก็มาถึงทางปากซีโต้ของเรา ประชาชน พี่น้องปากซีโต้ของเราก็ทนทุกข์ทรมาน ถ้าอย่างว่าประเทศเพื่อนบ้านของเราได้มีการกำจัดสารพิษซึ่งไม่ถูกต้อง แล้วสารพิษนั้นก็กระจายฟุ้งในอากาศลอยมาตามลมนะครับ แน่นอนต้องถึงในประเทศไทย นี่คือปัญหาของประเทศอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เช่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่นที่เขาจนปัญญา ไม่ทราบว่าจะจำกัดสิ่งเหล่านี้อย่างไร เป็นปัญหาของโลกทุนนิยมที่พยายามทำทุกอย่าง ผลิตออกมามากมายที่สุด แต่ในที่สุดมันก็แพ้ยัยตัวเอง ก็คือในเรื่องของการไม่สามารถจะกำจัดสิ่งแวดล้อม ก็คือปัญหาสิ่งแวดล้อมนะครับ ไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพอีกครั้งหนึ่งว่า กฎหมายฉบับนี้ สัญญาฉบับนี้ที่จะเซ็นออก เป็นอันตรายอย่างยิ่งหลวง ผมคิดว่าถ้าเพื่อนคณะกรรมการวิสามัญจะได้กลับไปทบทวนพิจารณาหรือชะลอไว้ หรือทำด้วยวิธีใดก็ตามไม่ให้มีการส่งขยะที่เป็นสารพิษมาสู่ประเทศไทยของเรา แน่นอนครับประเทศของเราก็ยอมที่จะปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านกรรมาธิการจะตอบไหมครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดียวครับ ผมจะถามกรรมาธิการพอท่านมาถึงปั๊บท่านก็ยกมือปั๊บ ผมจะถามทางนี้ก่อน เพราะเขานั่งนานแล้ว ก็ยอมได้ตอบเลยมีไหมครับ เชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านครับ ผม วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ วุฒิสมาชิก ในฐานะกรรมาธิการครับ ขออนุญาตกราบเรียนนะครับว่าสัญญาความร่วมมืออาเซียน - ญี่ปุ่น หรือเอเจเซปนั้น

เป็นความตกลงทางการค้า หรือว่ายิ่งในเรื่องของภาษีอากร อยากจะกราบเรียนท่านสมาชิก
ที่เคารพว่าในข้อตกลงนี้ไม่ได้มีการพูดถึงขยะพิษที่หลาย ๆ ท่านได้กล่าวมาแล้ว ขอเรียนว่าอันนี้
เป็นเรื่องของมาตรการทางด้านภาษีเป็นหลัก แต่การนำเข้าขยะพิษนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลาย ๆ ท่านได้มีการยกขึ้นนั้น อยากจะกราบเรียนว่าการนำเข้าขยะพิษนั้น
เป็นการนำเข้ามาตามช่องว่างของการตีความในพระราชบัญญัติศุลกากรมากกว่าที่จะเกิดจาก
การทำข้อตกลงระหว่างอาเซียนกับญี่ปุ่น หรือถ้าทุกท่านอาจจะกลับไปดูว่าในสัญญาของ
เจเทปปาเอง หรือไทย - ญี่ปุ่น เอง ในกรอบก็เหมือนกันนะครับ ที่หลาย ๆ ท่านทั้งตั้งในเรื่อง
ของข้อไต่ถามข้อใจในข้อตกลงไทย - ญี่ปุ่น ก็มีเหมือนกัน ไม่ได้ต่างกันเลย ถ้าจะให้ยกเล็กก็ต้อง
กลับไป ที่สำคัญคือต้องกลับไปยกเล็กไทย - ญี่ปุ่น มากกว่าที่จะเป็นอาเซียน - ญี่ปุ่นด้วยซ้ำ
เพราะว่ามันมีอยู่ในนั้นด้วย ขอกราบเรียนว่าที่เข้ามานั้นเป็นการลดช่องว่างในการตีความ
หรือว่าส่งเข้ามาในลักษณะของสินค้ามือสอง แต่เป็นสินค้าขยะ ซึ่งตรงนั้นผมเชื่อว่าเราสามารถ
ที่จะต้องกลับไปดูกระบวนการเข้มงวดในเรื่องของการดูแลไม่ให้เล็ดลอดเข้ามา แต่ไม่ใช่
เรื่องของส่วนที่เกี่ยวพันโดยตรงกับเรื่องของข้อตกลงอาเซียน - ญี่ปุ่น ที่เรากำลังพิจารณากันอยู่
อันนั้นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ อยากจะทราบว่าที่มีหลายท่านได้มีข้อความกังวลว่า ข้อตกลงนี้จะทำให้ไทยขาดดุลการค้ากับญี่ปุ่นมากขึ้น เพราะว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการขาดดุลเพิ่มขึ้น อันนั้นคือข้อเท็จจริง แต่ถ้าเรามองเฉพาะตัวสินค้าเฉพาะรายการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีจากการทำข้อตกลงของอาเซียน - ญี่ปุ่น ยังไม่เกิดขึ้น แต่เราจะสามารถย้อนกลับไปได้ในส่วนของไทย - ญี่ปุ่น ถึงแม้ว่าจะมีการขาดดุลในภาพรวมมากขึ้น แต่ในเฉพาะรายการที่ได้รับยกเว้นภาษี ได้รับสิทธิประโยชน์ตามข้อตกลงระหว่างไทยกับญี่ปุ่นนั้น ไทยเราได้ประโยชน์มากกว่า และขอกราบเรียนเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งว่าการขาดดุลนั้น เราอาจจะต้องกลับเข้าไปดูว่าสินค้านำเข้าจากญี่ปุ่นเข้ามาไทยมากกว่านั้น เข้าใจว่าหลาย ๆ รายการเป็นเรื่องของสินค้าทุน ซึ่งตามกับผู้ลงทุนของญี่ปุ่นเข้ามา เอาเข้ามาเพื่อเป็นเครื่องจักร เป็นวัสดุเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต อันนี้แน่นอนส่วนหนึ่งเป็นเรื่องของสินค้านำเข้ามายาด้วย แต่คงปฏิเสธไม่ได้ว่าส่วนหนึ่งคือสินค้าทุน ฉะนั้นในกรณีของข้อตกลง อยากจะเรียนว่า ข้อตกลงอาเซียน - ญี่ปุ่นนี่คือจะเป็นประโยชน์หลักในด้านของมาตรการทางด้านภาษี ซึ่งถ้าเปรียบเทียบระหว่างกรณีของไทย - ญี่ปุ่นหรือเจทีพีพีกับเอเจเซปนั้น ในกรณีของเอเจเซปจะมีการเพิ่มรายการมากขึ้น แล้วก็ในบางรายการเร็วขึ้น สำหรับที่เป็นสินค้านำเข้า และส่งออกระหว่างกัน ซึ่งคาดว่าจะได้ประโยชน์แล้วก็แน่นอนในสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นข้อกังวลของกรรมการ ก็คือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้เสียประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นภาคอุตสาหกรรมก็ดี ภาคการเกษตรก็ดี ซึ่งกรรมการได้มีข้อสังเกตที่จะให้หน่วยงานของรัฐที่จะมีหน่วยงานดูแลในภาพรวม และขณะเดียวกันในส่วนต่าง ๆ เข้าไปศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดประโยชน์ แล้วก็ให้ครอบคลุมในการที่จะดูแลเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบทั้งหมด ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกเพื่อพิจารณาครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ กรรมการชี้แจงแล้วครับ คุณอลงกรณ์มีอะไร เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมมีคำถามถึงคณะกรรมการวิสามัญซึ่งดำเนินการศึกษาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ซึ่งถือว่ามีความสำคัญ เพราะว่าจะมีความผูกพัน

ต่อประเทศไทยในหลายด้าน รวมทั้งโดยเฉพาะด้านการค้า ความจริงมีการพิจารณากันอย่างเร่งรัดทีเดียวภายใต้ข้อจำกัดของเวลาในการที่ประเทศไทยจะเห็นชอบหรือไม่ ในขบวนการที่จะต้องผ่านรัฐสภา แต่ว่าอย่างไรก็ตามภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าวนั้นยังมีคำถามที่ต้องการคำตอบจากคณะกรรมการสิทธิ ซึ่งยังไม่เห็นปรากฏอยู่ในรายงาน ทั้งที่โดยความเป็นจริงแล้วในความตกลงที่จะมีการดำเนินการระหว่างกันได้มีการทำการศึกษาจากกระทรวงที่เกี่ยวข้องโดยมอบหมายให้กับสถาบันการศึกษาทำหน้าที่ในการศึกษา แล้วก็มีผลค่อนข้างจะตรงกันเพียงแต่ว่ารายงานนี้ไม่ได้ปรากฏ นั่นก็คือในเรื่องของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ที่ผมต้องถามตรงนี้ เพราะว่าประเทศไทยเราประกาศมายาวนานในการเป็นฐานการผลิตรถยนต์ของเอเชียหรือเรียกว่า ดีทรอยต์ ออฟ เอเชีย (Detroit of Asia) เราถือว่าอุตสาหกรรมยานยนต์นั้นได้สร้างมูลค่าการส่งออกให้กับประเทศไทยเป็นอันดับ ๒ เรามีศักยภาพในการผลิตรถยนต์เป็นอันดับ ๑๕ ของโลก เราสามารถเก็บภาษีสรรพสามิตได้กว่า ๖๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ในจำนวน ๑๐๐ บริษัทของผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ยักษ์ใหญ่ ๑๐๐ รายแรกของโลกนั้น ๕๕ บริษัท อยู่ในประเทศไทย -----

แต่ผลการศึกษาดำเนินการว่ามีการร่วมในข้อตกลงดังกล่าวระหว่างอาเซียนกับประเทศไทย ซึ่งรวมถึงประเทศไทยกับญี่ปุ่นนั้น อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนนั้นจะเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ ผมไม่เห็นมีรายงานที่ปรากฏอยู่ในส่วนนี้ นั่นหมายความว่ารากฐานการลงทุนกว่าล้านล้านบาทในการผลิตรถยนต์ ซึ่งปัจจุบันปีที่แล้วตัวเลขเราสามารถผลิตรถยนต์ได้ ๑.๓ ล้านคัน ถ้ารวมไปถึงรถจักรยานยนต์เราผลิตได้ถึง ๑.๕ ล้านคัน เราส่งออกรถยนต์ ๓ ถึง ๔ ล้านคัน ในขณะที่ญี่ปุ่นนั้นถือว่าเป็นมหาอำนาจของการผลิตรถยนต์ ไม่ใช่เฉพาะในแถบอาเซียน แต่รวมไปถึงทั่วโลก เพราะฉะนั้นแน่นอนที่สุดว่าผลกระทบในเชิงของความสามารถในการแข่งขัน เราคงจะเสียเปรียบในด้านนี้แต่ไม่ปรากฏในความชัดเจนของคณะกรรมการว่าผลกระทบมีมากน้อยเพียงใด พอที่จะไปถ่วงดุลกับผลประโยชน์ด้านอื่นที่เราจะได้รับหรือไม่ ความจริงเรื่องของการทำข้อตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในลักษณะที่เป็นกลุ่มกับประเทศญี่ปุ่นนั้นต้องมองไปถึงประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นหุ้นส่วนของเราด้วย ญี่ปุ่นมีธรรมชาติของการปิดประเทศมายาวนานกว่า ๒๐๐ ปี เปิดประเทศครั้งแรกก็เกิดจากแบล็กชีพ (Black Sheep) ในสมัยเมจิทุกคนก็ทราบดีว่าใกล้เคียงกับสมัยรัชกาลที่ ๕ นั้น เพราะว่าถูกปืนไปจ่อสหรัฐอเมริกาทำให้ญี่ปุ่นต้องเปิดประเทศ ธรรมชาติของการที่เราทำข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจความจริงก็คือเขตการค้าเสรีนั่นเอง ประเทศคู่ค้าของเรานั้นมีธรรมชาติอย่างไร เราจะเจาะตลาดมากน้อยแค่ไหน ปัญหาเรื่องการส่งออกข้าวและสินค้าเกษตรอื่น ๆ ที่เราพยายามที่จะให้ญี่ปุ่นเปิดประเทศ เป็นความยากลำบากที่สุด ผมได้มีโอกาสได้คุยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของญี่ปุ่นในการประชุมสหภาพรัฐสภาเมื่อเดือนเมษายนที่เคปทาวน์ประเทศแอฟริกาใต้ นั่งคุยกัน ๒ คน เขาก็บอกว่าเขาเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และเป็นคนที่เจาะจาะในเรื่องทั้งเจเทปปาแล้วก็เอเจเซป ผมก็บอกว่าทำไมญี่ปุ่นถึงไม่เปิดสินค้าเกษตรโดยเฉพาะข้าวให้กับประเทศไทย เขาบอกลำบากมาก เพราะว่าการประมงรุนแรงสำหรับชาวนาและเกษตรกรของเขาในการปกป้อง นั่นก็คือการกีดกันทางการค้า ซึ่งเขาก็ยอมรับ แต่นั่นคือสถานะของประเทศญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นเมื่อเราจะมีการค้าและเปิดการค้าเสรีร่วมกัน รายการสินค้าที่มีการยกเว้นภาษีนั้นเวลาหยิบยกเรื่องข้าวไม่สามารถเดินหน้าต่อไปได้ นี่คือตัวอย่างหนึ่งที่ผมเห็นว่าเมื่อเราเปิดในบางสาขา อย่างเช่น เรื่องของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์

ซึ่งถือนั่นคือสภาพของเรา แต่ขณะเดียวกันในหลายประเทศที่ญี่ปุ่นได้ไปทำข้อตกลงการค้าเสรี ไม่ว่าจะเป็นอินโดนีเซีย ซึ่งมีความสัมพันธ์ครบรอบแล้วก็เซ็นข้อตกลงดังกล่าวไปแล้วนั้น ก็เหมือนกัน มีข้อสัญญากันในเรื่องของการส่งเสริมทั้งส่งออกนำเข้าระหว่างอินโดนีเซียกับญี่ปุ่น แต่อำนาจต่อรองเขาสูง เพราะว่าเขามีการแลกแก๊สและน้ำมันซึ่งญี่ปุ่นไม่มี แต่อินโดนีเซียมี และประเทศไทยมีอะไรต่อรองสำหรับการที่จะได้การดูแลและเยียวยาหรือการปกป้อง ในอุตสาหกรรมซึ่งมีฐานการผลิตและเกี่ยวข้องกับการลงทุนแล้วก็ลูกจ้างของเราเป็นจำนวน นับแสนราย สิ่งที่น่ากังวลก็คือการที่ญี่ปุ่นจะปรับตัวเองในการเปิดรับอาเซียนนั้นมียากน้อย แคลไหน เพราะว่าประวัติของการเปิดประเทศไม่ว่าจะเป็นแบล็กชิพในสมัยเมจิหรือต่อมา ยอมเปิดอีกครั้งหนึ่งเมื่อแพ้สงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อสหรัฐเข้าครอบครองโดยนายพลดักลาส แมคอาเธอร์ ผ่านมาอีก ๕๐ กว่าปีคราวนี้ต้องเปิดอีกครั้งหนึ่ง แต่จะเปิดด้วยความตั้งใจ หรือเพราะปัญหาภายใน นั่นคือสิ่งที่เป็นความยากของเราในการที่จะสร้างหุ้นส่วนดังกล่าว ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศไทย คราวนี้ญี่ปุ่นเปิดเพราะโลกาภิวัตน์ เปิดเพราะว่า สังคมญี่ปุ่นนั้นเริ่มเป็นสังคมของการขาดแรงงาน การยอมรับแรงงานต่างประเทศเข้าไป นั่นคือสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าเขาเข้าไปเฉพาะที่จำเป็น เพราะฉะนั้นการจะทำข้อตกลงหุ้นส่วน ทางเศรษฐกิจระหว่างกันนั้น -----

แน่นอนที่สุดผมไม่ประสงค์ที่จะเห็นประเทศไทยมีความรู้สึกต้องกระโดดไป เพราะเหตุว่าจะตก
รถไฟเหี้ยวสุดท้าย เห็นเพื่อน ๆ เขากระโดด ๆ ตาม ความจริงแล้วถ้าหากว่าการค้าซึ่งมีฐานของ
เจเทปปา ซึ่งก็มีข้อถกเถียงหลายประการที่เดียวว่ามีความจำเป็นแค่ไหนในขณะที่เราอาจจะ
ผิดหวังต่อความไม่ก้าวหน้าของการเจรจาดับเบิลยูทีโอ ในรอบโดฮาราวนด์ (Doha round)
แล้วก็หลังจากนั้นการทำข้อตกลงการค้าเสรีแบบทวิภาคีก็ดี หรือแบบที่เรียกว่าอีคอนอมิค
อินดิเคชัน (Economic indication) เช่น ในกรณีของกลุ่มอาเซียนกับญี่ปุ่นหรือจีน จึงกลายเป็น
ความนิยมของรัฐบาลในหลาย ๆ ประเทศ แต่ถามเขาว่าโดยเนื้อหาสาระของสิ่งที่ได้รับ
ผลประโยชน์ ที่จะได้รับความได้เปรียบเสียเปรียบ และโดยเฉพาะผลการศึกษาที่จะตัดสินใจว่า
เราควรที่จะต้องกระโดดลงไปในเรื่องลำเดียวกันของสมาชิกอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศหรือไม่นั้น
มันยังไม่มีคำตอบชัดเจน เฉพาะในประเด็นเรื่องสินค้าเกษตรซึ่งอ่อนไหวมาก กับในเรื่องของ
อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ผมถึงถามคณะกรรมการว่าในรายงานที่ท่านนำเสนอ
ต่อสภาไม่มีรายละเอียดเหล่านี้เลย แล้วไม่มีการชี้แจงเลยว่าเราจะดูแลปกป้องหรือตลอดจน
การวิเคราะห์ในเชิงตัวเลขว่าเราจะได้รับผลกระทบ คนจะว่างงานอีกเท่าไร ผมเพิ่งเดินทางกลับ
จากดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น ไปกับคณะกรรมการการพลังงานเมื่อเดือนที่แล้วมันปรากฏอยู่
ชัดเจนในรายงานที่ทางคณะกรรมการวิสามัญได้เสนอมา นั่นก็คือในส่วนที่ไม่อยู่ในเจเทปปา
แต่อยู่ในเอเจเซป ในเรื่องของพลังงานและโลจิสติกส์ ผมเรียนว่าสิ่งที่เราให้ความสำคัญมาก
และศึกษาก็คือในเรื่องของโรงงานนิวเคลียร์ ผมเห็นว่าหลายคนได้พูดถึงขยะเป็นพิษ ซึ่งได้
เข้ามา ความจริงตัวอย่างนี้มันมีปัญหาระหว่างสหรัฐอเมริกากับแคนาดาในกรอบของความตกลง
นาฟตา (NAFTA) ก็คือเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ ถ้าท่านจะได้ศึกษาประวัติตรงนี้จะเห็นว่า
มันป้องกันไม่ได้ ทันทีที่ท่านลงนามเข้าเป็นหุ้นส่วนตรงนี้ ขยะหรือโรงงานที่จะเข้ามา
ตั้งอยู่ในประเทศไทยเพื่อกำจัดขยะของญี่ปุ่นนั้น ท่านกีดกันเขาไม่ได้อีกเลย แคนาดาขนาดว่า
มีความทันสมัยในความเป็นประเทศอุตสาหกรรมแล้ว ยังแพ้บริษัทอเมริกา รัฐบาลแคนาดา
ต้องจ่ายชดเชย ฟิลิปปีนส์ทำข้อตกลงไปแล้วที่เป็นหุ้นส่วนของญี่ปุ่น กฎหมายใด ๆ ที่จะแก้ไข
ไม่สามารถแก้ไขได้ เพื่อปกป้องคุ้มครองในเรื่องนี้ แต่ว่าสิ่งนี้ผมเรียนว่าขยะนิวเคลียร์ญี่ปุ่นยังไม่มี
ที่กำจัด แล้วจะไปทิ้งที่ไหน เอาไปอยู่ที่ใด จะแฝงเข้ามาหรือไม่ นั่นคือสิ่งที่เราต้องดู
อย่างละเอียดรอบคอบ ไม่ใช่เฉพาะในเรื่องของผลกระทบที่มีต่อสิ่งที่เราคิดว่าจะเพิ่มมูลค่า

การค้าระหว่างกัน แต่ท่านต้องไม่ลืมนะครับว่าเราไม่เคยได้เปรียบการค้าญี่ปุ่นเลย หุ่นส่วน
ข้อตกลงดังกล่าวนี้ยังไม่มี การเสนอให้เห็นความชัดเจนของผลการศึกษาเลย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลา ท่านอลงกรณ์รักษาเวลา

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : จะจบแล้ว
ท่านประธานครับ ว่าเราจะมีโอกาสได้เปรียบดุลการค้า หรือแม้แต่ได้เสมอดุลการค้า
กับญี่ปุ่นเมื่อไร นั่นคือคำถามง่าย ๆ พื้นฐานมากเลยว่า เมื่อเราทำข้อตกลงดังกล่าว
หรือร่วมในข้อตกลงดังกล่าว นั้น ประเทศไทยจะสามารถพลิกฟื้นกลับมาอย่างน้อย
ในความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้นแค่ไหน และผลกระทบที่จะ
เกิดขึ้นกับฐานเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนของเรา ซึ่งถือว่าเป็น
รากฐานสำคัญทางอุตสาหกรรมและมีรายได้เป็นอันดับสองในการส่งออกทั้งหมดนั้นจะได้รับ
ผลกระทบมากขึ้นแค่ไหน คนจะว่างงานอีกมากขึ้นแค่ไหน นั่นคือสิ่งที่ผมกังวลครับ
ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบขอบคุณครับ คุณรสนา
สักเล็กน้อยนะครับ เพราะว่าเวลา ขอบขอบคุณครับ เชิญครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) :
ขอบคุณค่ะท่านประธาน รสนา โตสิตระกูล ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา คือเมื่อสักครู่นี้
ทางกรรมาธิการได้พูดถึงเรื่องของเสียว่าไม่ได้อยู่ในข้อตกลงของเอเจเซป อยากให้ท่านกลับไปดู
ข้อ ๒๕ ไอ กับเจ ดิฉันอ่านให้ท่านฟังไหมนะคะ สิ่งของจากประเทศภาคีซึ่งไม่สามารถใช้การ
ต่อไปตามวัตถุประสงค์เดิมได้แล้ว หรือไม่สามารถเก็บไว้หรือไม่สามารถซ่อมแซมได้แล้ว ---

และควรแก้การกำจัดทิ้ง การสกัดบางส่วนออกมาปรับปรุงใช้หรือรีไซเคิลเท่านั้น นี่ข้อไหนจะ
ข้อเจ เศษซากและของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตหรือผ่านกรรมวิธีทั้งหลายไม่ว่าจะเป็น
การทำเหมืองแร่ การเกษตร การก่อสร้าง การกลั่น (น้ำมัน) การเผาขยะ การบำบัดสิ่งปฏิกูล
หรือจากการบริโภคในประเทศภาคี โดยที่เป็นของเสียและเศษซากที่ควรแก้การกำจัดทิ้ง
หรือสกัดเอาบางส่วนออกมาใช้เป็นวัตถุดิบเท่านั้น คือต้องบอกว่าเวลานี้ขยะเทศบาลเขาก็ถือว่า
กลายเป็นสินค้า เพราะฉะนั้นตรงส่วนนี้ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะว่าเวลา
ที่ของเสียที่เข้ามาท่านทราบไหมคะว่าแม้แต่ขยะจากการเผาขยะอุตสาหกรรมเวลานี้ประเทศ
ไทยนำเข้ามาเพื่อมาทำจานเซรามิกนะคะ ไม่ทราบว่าพวกท่านได้ใช้จานเซรามิกที่มาจากของ
เสียที่มาจากประเทศญี่ปุ่นหรือไม่ หรืออย่างเข็มฉีดยาต่าง ๆ ที่เอากลับเข้ามาเป็นของเสียจาก
อุตสาหกรรมยา อาจจะติดเอดส์หรืออะไรต่าง ๆ แล้วเอามาถอด แล้วก็เอามาแปรรูปใหม่
สิ่งเหล่านี้ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องที่เป็นอันตรายทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าเราไม่มีความจำเป็น
ต้องรีบร้อนในการที่จะต้องลงสัญญา ลงสัตยาบันสัญญาอันนี้ เราควรจะต้องรอบคอบแล้ว
เอกสารเป็นตั้งดิฉันคิดว่าเพื่อนสมาชิกรัฐสภาหลาย ๆ ท่าน ก็คงไม่ได้อ่านรายละเอียด
แม้แต่กรรมวิธีการเองก็อาจจะยังอ่านไม่ครบถ้วน แล้วเราจำเป็นที่จะต้องขึ้นรถไฟคันนี้ไปตาม
สายพานให้ยอมรับลงสัญญานี้เพื่ออะไรคะ ดิฉันคิดว่าสภาของเราไม่ควรจะเป็นตรายางนะคะ
และเราไม่ควรจะรับบาปที่จะให้กับอนาคตรุ่นหลังของประเทศเรา ประชาชนของเรา
แล้วก็โดยเฉพาะที่ดิฉันคิดว่าถ้าหากว่าท่านจะผ่านอันนี้ อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีสิ่งที่เราเรียกว่า
ข้อสงวน หรือจะเป็นเอนไนต์ หรือจะเป็นจดหมายแบบไซด์เลตเตอร์ (Side Letter) เนื่องจากว่า
ตอนที่เราทำเจเทปปามีการทำสิ่งที่เราเรียกว่าไซด์เลตเตอร์เอาไว้ และในไซด์เลตเตอร์นี้เขาพูดไว้
ชัดเจนว่า รัฐบาลญี่ปุ่นและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยยืนยันสิทธิและหน้าที่ของตน
ภายใต้อนุสัญญานาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียและการกำจัด
ซึ่งทั้งญี่ปุ่นและราชอาณาจักรไทยเป็นภาคียืนยันว่ารัฐบาลทั้ง ๒ จะบังคับใช้มาตรการควบคุม
ที่เข้มงวดกับการส่งออกหรือนำเข้าของเสียอันตรายและของเสียอื่น แต่ปรากฏถ้าหากว่า
เราผ่านเอเจเซปโดยที่ไม่มีข้อสงวน ไม่มีไซด์เลตเตอร์ ไม่มีเอนไนต์ ญี่ปุ่นจะไปใช้ประโยชน์จาก
เอเจเซปนะคะ เพราะฉะนั้นในเจเทปปาขนาดเขาบอกไว้ว่า ห้ามนำเข้าของเสีย แต่ปรากฏว่าเมื่อกี้
ที่เอาเอกสารให้ท่านดูอันนั้นเป็นพิกัดศุลกากรเลย มีการนำเข้าของเสียเข้ามามหาศาล และเวลานี้

ถึงขนาดว่ามีการตั้งบริษัทแล้วก็ให้ญี่ปุ่นเหมือนกับเป็นการนำเข้าของเสียจากประเทศญี่ปุ่น แต่ที่จริงแล้วญี่ปุ่นจะจ่ายเงินให้กับคนที่นำของเสียเข้ามาแปรรูปใหม่ภายในประเทศ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ดิฉันคิดว่ามันเป็นอันตรายต่อประเทศเราในระยะยาวอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นข้อห่วงใยที่เหนือกว่าความได้เปรียบหรือโอกาสที่เราจะค้าขายได้มากขึ้น ดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากแล้วดิฉันขอวิงวอนเลยนะคะ เพื่อนสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน โปรดใช้วิจารณญาณในเรื่องนี้อย่างรอบคอบ เพราะว่าถ้าท่านยอมเป็นเครื่องมือในการรับรองเรื่องนี้โดยที่ไม่มีการทำให้มีข้อสงวนอะไรบางอย่างเอาไว้เลย ดิฉันคิดว่าท่านกำลังรับบาปที่ทำมา อันนี้เป็นเรื่องแรกที่เข้ามาตามมาตรา ๑๙๐ และถ้าท่านรับเรื่องนี้ไปโดยที่ไม่มีการพิจารณาอย่างรอบคอบลงมติก็น่าไปตาม ๆ กันไปอย่างนั้น ดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นอันตรายต่อประเทศและทำความเสียหายให้กับประเทศอย่างใหญ่หลวงนะคะ ท่านจะสามารถมองเห็นอนาคตของลูกหลานได้อย่างไร เพราะเวลานี้ปัญหาขยะต่าง ๆ ประเทศเรา เราพบกับปัญหามหาศาลไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมที่จังหวัดระยอง ที่สระบุรีต่าง ๆ เหล่านี้เราก็กังแกไม่ได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราหวังให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นคนทำดิฉันคิดว่าหมดหวังนะคะ เพราะว่าแม้แต่ในประเทศเราอย่างที่ดีฉันยกตัวอย่างขึ้นมาว่าบริษัทเบตเตอร์ เวิลด์ กรีน อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่ว่ามาตรการในการกำจัดนั้นไม่มีมาตรฐานโดยสิ้นเชิง แต่กรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่เคยทำอะไรเลย ชาวบ้านร้องเรียนมาเป็นสิบปี ไม่แก้ปัญหาละเลย -----

และถ้าหากว่าเราเปิดให้ประเทศเราเป็นขยะของโลก คิดดูนะคะว่าประชาชนจะอยู่กันได้อย่างไร เราจะเป็นครัวของโลกไปพร้อม ๆ กับเป็นถังขยะของโลกได้อย่างไร ดิฉันคิดว่าขอให้ท่านโปรดพิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบก่อนที่จะท่านจะลงมติเห็นด้วย ขอขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญอาจารย์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี คนสุดท้ายครับ ขอเชิญครับ

นางสาวชุติมา บุญยประภัศร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ดิฉัน ชุติมา บุญยประภัศร กรรมาธิการ ขอชี้แจงในประเด็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณา การที่มีท่านกรรมาธิการกล่าวถึงบทบัญญัติในข้อ ๒๕ วรรคไต่กับวรรคเจ ขอเรียนว่าบทนี้เป็นการทำคำจำกัดความของการกำหนดถิ่นกำเนิดสินค้าว่าสินค้าใดจะถือว่าเป็นถิ่นกำเนิดในประเทศนั้น ซึ่งก็ได้ระบุไว้ว่าต้องเป็นสินค้าที่เกิดขึ้นในประเทศนั้น ถ้าเป็นพืชก็ต้องปลูกในประเทศนั้น ถ้าเป็นสัตว์ก็ต้องเกิดจากการเลี้ยง ฟักแล้วก็เกิด เลี้ยงโตในประเทศนั้น แล้วก็พูดไปถึงว่าถ้าเป็นปลาก็ต้องจับในเขตทะเลหรือเขตพื้นที่ประเทศนั้น ถ้าเป็นของเสียก็ต้องบอกว่าเป็นของเสียที่เกิดจากการผลิตกระบวนการผลิตในประเทศนั้น อันนี้คือคำจำกัดความที่จะบอกว่าอะไรคือสินค้าที่ถือว่าได้แหล่งกำเนิดที่เรียกว่าการได้แหล่งกำเนิดแบบทั้งหมดที่เรียกว่าโฮลลี่ ออบเทนด์ (Wholly obtained) ซึ่งกฎอันนี้ได้เขียนไว้ในทุกสัญญาของความตกลงไม่ว่าจะเป็นเอเจเซป เจเทปปา เอฟทีเอทุกฉบับที่เราทำมา หรือว่าสัญญาความตกลงที่ทำกันเองระหว่างอาเซียน อันนี้เป็นข้อปฏิบัติทางศุลกากรที่เขาตกลงกันไว้ว่าอะไรคือสินค้าที่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้ชื่อว่าผลิตทั้งหมดในประเทศนั้น ซึ่งในประเด็นนี้ต้องเอามาประกอบกับการพิจารณาว่าถ้าเราลดภาษีแล้ว ถ้าเป็นสินค้าที่อยู่ในประเทศนั้นที่ใช้เกณฑ์นี้ต้องเข้าเงื่อนไขนี้ถึงจะได้รับสิทธิในการลดภาษีที่ดิฉันกล่าวเพื่อจะเรียนให้เข้าใจข้อเท็จจริงว่ามีสินค้าจำนวนมากที่เราทำมาค้าขายอยู่ทุกวันนี้ที่เข้าข่ายที่ท่านเรียกว่าขยะ ซึ่งขยะจริง ๆ ก็มีการค้าระหว่างประเทศอย่างที่เราท่านได้อภิปรายมีทั้งที่เรานำเข้าและทั้งที่เราส่งออก ตัวเลขที่ได้พูดถึงขยะที่เราส่งออกมีจำนวนมากซึ่งท่านกรรมาธิการพูดถึงที่เราส่งไปกำจัดหรือบำบัดที่ญี่ปุ่น ตัวเลขเป็นเช่นนั้นจริง ๆ ซึ่งเป็นตัวเลขที่ได้รับการยืนยันมาจากรมควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นผู้ดูแลเรื่องนี้อยู่ ดิฉันต้องเรียนว่าในการพิจารณาได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องขยะ

มีทั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งกรมต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้กระทรวงเหล่านั้นที่มีความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลเรื่องเหล่านี้ ได้เป็นผู้มาชี้แจงให้กรมการเข้าใจว่าอะไรเป็นอะไร ในสิ่งที่เกี่ยวกับอนุสัญญาบาเซล คือสิ่งที่เราเรียกว่าขยะพิษ ซึ่งขยะพิษได้มีการกำหนดไว้แล้วว่ามีรายการอะไรบ้างทั้งหมดมีอยู่ ๖๑ รายการในอนุสัญญาบาเซล ส่วนประเทศไทยได้เพิ่มไป ๑ รายการ ซึ่งเราใช้กฎหมายของเราเองบังคับใช้ ซึ่งอันนี้คือบริบทที่เราพูดกันในสัญญาของการพูดเรื่องขยะพิษว่ามีการควบคุมดูแลอย่างละเอียดรอบคอบ ท่านกรมการท่านได้ชักฟอกแล้ว แต่ก็ยังมีข้อสังเกตที่ว่าน่าจะมีการดำเนินการให้มีการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันนี้ก็จะปรากฏชัดอยู่ในข้อสังเกต

ประเด็นที่ ๒ อยากจะเรียนว่า ที่ท่านบอกว่าให้ไประบุไว้ในสัญญา หากจะเห็นชอบกับการตกลงนี้ ดิฉันต้องขอเรียนว่าเรื่องนี้เราตระหนักดี เพราะว่าเรามีความกังวลอย่างสูง การไปทำเอเจเซปเกิดขึ้นหลังจากที่มีเจเทปไปแล้วในประเทศไทยและมีผลใช้บังคับแล้ว ไซด์เลตเตอร์อันนี้ก็จะมีผลใช้บังคับแล้ว เราก็เกรงว่าถ้าเราไม่เอาสิ่งเหล่านี้ไปเขียนไว้ในสัญญาก็จะมีช่องโหว่อย่างที่ท่านกรมการได้อภิปรายนะคะ ซึ่งเราก็ได้ระบุไว้แล้วในสัญญา อยู่ในข้อ ๑๖ วรรคสาม ของสัญญาเอเจเซป ได้เอาข้อความที่ท่านได้กล่าวถึงเมื่อจะไปเขียนไว้ในบริบทของสัญญาที่มีภาคีมากกว่า ๒ ประเทศ โดยเราระบุไว้แล้วว่าไม่มีความใดในบทนี้ที่จะถูกตีความเพื่อขัดขวางประเทศภาคี ซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุม การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด หรือความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวข้อง -----

จากการที่ประเทศภาคีจะออกข้อบังคับหรือบังคับใช้มาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับของเสียอันตรายหรือสารอันตรายเหล่านั้น ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศของตน เราได้ระบุไว้ชัดเจนว่าเรามีสิทธิที่จะใช้กฎหมายภายในประเทศเข้าไปจัดการ ซึ่งเป็นบริบทเดียวกันกับที่เราทำไว้ในไซด์เลตเตอร์ของไทยกับญี่ปุ่น

ประการที่ ๒ มีบางท่านได้อภิปรายว่า เราไม่สามารถที่จะใช้บทบัญญัติของฉบับเบิ้ลยูทีโอมาบังคับใช้ได้ ดิฉันต้องขอกราบเรียนข้อเท็จจริงนะค่ะว่า ในสัญญาของฉบับเบิ้ลยูทีโอนี้ มีมาตราที่เรียกว่ามาตรา ๒๐ ที่เป็นข้อยกเว้น ในข้อยกเว้นนี้ได้พูดไว้แล้วว่า รัฐบาลของประเทศภาคีในสัญญา ห้ามใช้มาตรการที่ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ สามารถใช้มาตรการที่จะไปกำจัดหรือดูแลสิ่งทีกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในประเทศหรือสุขภาพอนามัยของชีวิตมนุษย์ ฟิช สัตว์ เพราะฉะนั้นเรายังมีสิทธิเต็มที่ที่จะใช้มาตรการต่าง ๆ ภายใต้ความตกลงของฉบับเบิ้ลยูทีโอ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ต้องเรียนให้ทราบเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านกรรมาธิการ ขอบพระคุณค่ะ

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี กรรมาธิการ ท่านประธานครับ ผมต้องกราบเรียนสมาชิกรัฐสภา ผ่านท่านประธานให้ทราบว่า การพิจารณาในวันนี้เป็นการขอความเห็นชอบ ไม่ใช่ให้สัตยาบันนะครับ เราเข้าใจตรงกันเสียก่อน รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ วันนี้เป็นการขอความเห็นชอบกับรัฐสภา ถ้ารัฐสภาให้ความเห็นชอบ ขั้นตอนต่อไปรัฐบาลต้องทำ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ตามรัฐธรรมนูญก่อนที่จะไปให้สัตยาบันหรือแสดงเจตนาให้ผูกพันกับประเทศของเรา เอาหลักนี้เสียก่อนนะครับ ถ้าเข้าใจไม่ตรงกันมันจะดีกันหมด ที่นี้ประเด็นถัดไปที่ผมอยากจะกราบเรียนชี้แจงก็คือว่าการที่กรรมาธิการนี้ได้พิจารณา สภากรรณาให้ใช้เวลา ๑๕ วัน พิจารณาไม่ทันหรือครับ เรื่องใหญ่อย่างนี้ ๑๕ วัน ก็ไม่ใช่ความผิดของรัฐสภา ความผิดของใครผมไม่รู้ แต่ว่าเรากรรมาธิการต้องขอขยายเวลาอีก ๑๐ วัน เป็น ๒๕ วัน ประชุมกัน ๗ - ๘ ครั้งถ้าจำไม่ผิด ถ้าเผื่อสมาชิกรัฐสภาจะคาดหวังว่าให้กรรมาธิการชุดนี้พิจารณารายละเอียดถี่ถ้วน ต้องทำกันเป็นปีนะครับ การไปทำข้อตกลงอย่างนี้ซึ่งกระทบกระเทือนหลายภาคของเศรษฐกิจคุณต้องศึกษาเป็นปี ต้องใช้เงินทุนเยอะ ต้องจ้างนักวิชาการทำการวิเคราะห์ วิจัยมากกว่านี้ ต้องยอมรับต้องทำมากกว่านี้ แต่เมื่อมาถึงจุดนี้ เพราะว่ารัฐธรรมนูญก็มาบังคับใช้หลังจากที่เขาเสนอ

กรอบมาแล้วเขาเจรจาไปแล้ว เราได้มาพิจารณาปรึกษาตามศาลรัฐธรรมนูญ ได้ปรึกษาคณะกรรมการกฤษฎีกา โอ.เค. ปรึกษาแล้วก็เห็นว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๐๕ เขาก็อนุญาตว่า ที่ทำไปแล้วไม่ต้องทำย้อนหลังถ้ามี ๑ ๒ ๓ ๔ แต่ ๑ ๒ ทำไปแล้ว ๓ ๔ ไม่ต้องทำ ก็ปล่อยไป มาถึงจุดนี้เป็นจุดที่ว่าเรามานั่งศึกษาว่าก่อนที่เราจะให้ความเห็นชอบสภาไปช่วยศึกษาว่าจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ เรื่องเอเจเซปตามรัฐธรรมนูญในวันนี้ เราก็มาดูว่ารัฐบาลได้ศึกษาไปถึงไหน ผลกระทบเกิดขึ้นแน่ครับ เราจะบอกว่าไม่เกิดขึ้นไม่ได้ ที่สมาชิกพูดถูกทั้งนั้น แม้ว่าเราเรียกหน่วยราชการมา หน่วยราชการเรียกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ บอกว่าไม่กระทบ กรรมธิการก็ยังตั้งข้อสังเกตว่า คุณรู้ได้อย่างไรว่ามันไม่กระทบ การประมงอยู่ในส่วนของเกษตรไหม คุณยกเว้นภาษีนั้นก็หมายความว่าต่อไปนี่ ปลาจากเมืองไทยจะส่งไปญี่ปุ่นมีคู่แข่งเพิ่มขึ้นอีกหลายประเทศที่เป็นสมาชิกของอาเซียนและพวกนั้นอาจจะมียุทธการการผลิตการจับปลาถูกกว่าประเทศไทย เราอาจจะถูกแย่งมาร์เกตแชร์ (Market share) ในญี่ปุ่นก็ได้ ศึกษาไหม ไม่ได้ศึกษา เมื่อไม่ได้ศึกษาก็ไม่มีมาตรการในการรองรับผลเสียที่จะเกิดขึ้น นี่ยกตัวอย่าง เราถึงเขียนข้อสังเกตเอาไว้ว่าจะต้องมีการศึกษาเพิ่มขึ้น -----

แต่ว่าดูรวม ๆ นะครับ ดูการเกษตรรวม ๆ ว่าไม่น่าจะกระทบมากทางด้านการเกษตร เสียดยว่าเราน่าจะได้ประโยชน์มากกว่านี้ อย่างที่ท่านอลงกรณ์ พลบุตร ขอบพระทานโทษที่เอ่ยนามเราน่าจะได้ประโยชน์ถ้าเผื่อเราเจรจาสามารถส่งข้าวไปได้ แต่เขาไม่ยอมเพราะเป็นปัญหาการเมืองภายในญี่ปุ่นของเขา เขาก็พูดแล้ว เรารู้ว่าเขาไม่ยอม แต่ว่าดูแล้วไม่น่าจะเดือดร้อนมากตัวผมเองผมเกรงถึงขนาดที่เราให้ภาษีเป็นเท่ากับศูนย์ แล้วสตอร์เบอรี่ (Strawberry) ที่มาจากญี่ปุ่นจะเข้ามาแย่งตลาดของพี่น้องชาวเขาทางอีสานหรือไม่ ศึกษากันถึงขนาดนี้ความเป็นห่วง ความเป็นทุกข์ แต่ว่ายังไม่มีมาตรการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีกองทุนจริง แต่ว่าไม่ได้ศึกษาเรื่องนี้เลย นี่คือสิ่งที่จะต้องทำของพวกนี้ก่อนที่จะไปให้สัตยาบัน ท่านจำเอาไว้ก่อนให้สัตยาบันต้องทำของพวกนี้ตามรัฐธรรมนูญ ระบบैया ยา อุตสาหกรรมกระทบใหม่ กระทบแน่นอนครับ ที่ท่านพูดนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ยานยนต์กระทบแน่นอน เพราะอุตสาหกรรมบ้านเราอาจจะขนาดเล็ก ๆ ที่ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า สเกล ออฟ โปรดัคชั่น (Scale of production) เราเล็ก เพราะฉะนั้นต้นทุนต่อหน่วยก็อาจจะสูงกว่าของญี่ปุ่น เราอาจจะเสียตลาดให้เขา หรือว่าเขาลงทุนแล้วก็อาจจะมาสูบกิจการเรา ศึกษาใหม่ละครับ ไม่ได้ศึกษา ไม่ได้ศึกษาจริง ๆ มีกองทุนใหม่ มี กองทุนกระทรวงมี แต่เอาไว้สำหรับว่าจะมาอบรมอุตสาหกรรมของเรา ในการผลิตชิ้นส่วนว่าจะเพิ่มศักยภาพในการต่อสู้กับเขาในอนาคตได้อย่างไร นั่นไม่ใช่ระบบैया เพราะเราไม่ได้ศึกษาระบบैया ไม่เหมือนต่างประเทศเขาศึกษา เขาตั้งบไว้เลยว่าอันนี้จะเกิดอย่างนี้ แล้วต้องตั้งงบประมาณอย่างนี้ช่วยอย่างนั้น เขาทำกันอย่างนั้น เราไม่ได้ทำ ก็ต้องพูดกันตรง ๆ ว่าเราไม่ได้ทำ ต่อไปเราก็เป็นห่วงกันเรื่องสิ่งแวดล้อม เมื่อที่ท่านกรรมาธิการก็ได้พูดแล้ว ปัญหาขยะ พืชต่าง ๆ กรรมาธิการก็เป็นห่วงเป็นใยเหมือนกับสมาชิกรัฐสภา แต่ต้องกราบเรียนท่านที่เคารพทั้งหลายว่าขยะพืชตามข้อตกลงอันนี้มันมีระบุอยู่แล้วว่าเราสามารถจะปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดภายใต้ข้อตกลงของบาเซล คอนเวนชั่น (Basel convention) ๖๒ ชนิด กระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไปแล้ว ใครจะนำใน ๖๒ ชนิดนี้เข้าประเทศไทยต้องขออนุญาตรัฐบาล ต้องขออนุญาตหน่วยราชการ หน่วยราชการก็จะต้องให้ระบุว่าคุณจะทำอะไร เราจะอนุญาตเฉพาะที่เอามาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเท่านั้น ไม่ใช่เอามาทิ้งหรือเอามาฝังกลบไม่ได้ มันมีกฎเกณฑ์ของมันอยู่ เขาจะให้จำนวนเท่าที่จำเป็น เขาก็มีระเบียบ

ก็มีวิธีอยู่ เพียงแต่ว่าการประสานงานของหน่วยราชการยังไม่น่าไว้วางใจ เราถึงเขียนข้อสังเกต เอาไว้ว่ากรมควบคุมมลพิษก็ตาม กระทรวงก็ตาม กรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ตาม ต้องมาร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม ไม่ใช่อุตสาหกรรมทำคนเดียว มีสิทธิแจ้งได้ เพราะไม่รอบคอบ ไม่รัดกุม เราก็เขียนเอาไว้ในนี้ครับ แต่ผมต้องกราบเรียนท่านทั้งหลายว่า ท่านต้องพิจารณาให้ดี ท่านอย่ามาเอาปนกัน การค้าขายขยะซึ่งเป็นการค้าระหว่างประเทศ มันก็มีอัตราภาษีของมัน เขาจะแยกโค้ด (Code) ไว้ว่ามันเป็นสินค้าประเภทอะไร ต้องเสียภาษีเท่าไร เป็นการค้ากันทั่วโลก มันไม่ได้เกี่ยวข้อตกลงนี้ครับ ข้อตกลงนี้หมายความว่า ใน ๖๒ ชนิดนี้เราจะปฏิบัติตามบาเซล คอนเวนชัน ถ้านอกเหนือจาก ๖๒ ชนิดนี้ถ้าเพื่อท่าน ไม่พอใจ ท่านเป็นห่วงมันเป็นอีกฟอรัม (Forum) หนึ่ง ท่านต้องไปพูดกันอีกอย่างหนึ่ง อาจจะต้องไปพูดดับเบิลยูทีโอเป็นกฎเกณฑ์อีกอย่างหนึ่ง อย่ามาพันกัน เป็นปัญหาแน่ครับ การค้า การที่จะเอากการค้าตามปกติที่เขาทำกันปัจจุบันนี้ ที่เขาขยะเข้ามา หรือเขาสารมีพิษ เข้ามา หรือเขาวัสดุเหลือใช้เข้ามา เขาของที่ไม่มีคุณภาพเข้ามา แม้แต่ของที่ค้ากับจีนแดง แบตเตอรี่ใช้ ๓ ชั่วโมงหมดแล้ว กองพะเนินเทินทึกในประเทศ เอามาทิ้งในเมืองไทยเรามีระบบ ควบคุมใหม่ ไม่มี ในประเทศไทย จีนก็ส่งเข้ามา แบตเตอรี่ไฟฉายดี ด้ามหนึ่งก็บาท ๑๐ บาท ๒๐ บาท คุณใช้ ๓ วันเสร็จแล้ว เรามีวิธีควบคุมใหม่ ไม่มี เยอะแยะเลยครับปัญหาของพวกนี้ ที่เราต้องป้องกันแต่ว่าไม่ใช่อยู่ในกรอบสัญญานี้ เป็นเรื่องที่เราต้องมาพิจารณาแล้ว ต้องจัดกลไกภายในประเทศของเราว่าเราจะป้องกันของพวกนี้อย่างไร ก็จะต้องไปเจรจากับ ดับเบิลยูทีโอหรือที่อื่นถ้ากฎเกณฑ์เป็นอุปสรรคก็ต้องพูดกันอีกฟอรัมหนึ่ง ผมถึงต้อง กราบเรียนให้ท่านที่เคารพทั้งหลายได้ทราบ เพราะฉะนั้นที่ผมต้องการจะกราบเรียนท่านทั้งหลายสั้น ๆ นี้ ก็คือว่ากรมการค้าไม่ได้สบายใจเหมือนพวกท่านทั้งหลาย แต่ว่าจากผลงาน ที่เขาจ้างไปทำวิจัยมานะครับ เราจะมาดูว่าการค้าระหว่างประเทศ ดุลการค้าเราจะเสียดุล มากขึ้นกับญี่ปุ่น ข้อตกลงนี้มันก็เสียดุลทุกประเทศในอาเซียน โดยรวมแล้วเราเสียดุลการค้า มากกว่าญี่ปุ่น -----

แต่ว่าในทางเศรษฐศาสตร์ เวลาเขาจะทำสัญญาอะไรก็ได้ดู โดยเฉพาะมูลค่าการซื้อขาย อันนั้นมันขึ้นต้น เป้าหมายของการทำข้อตกลง เป้าหมายของการดำเนินนโยบาย เศรษฐกิจ มันต้องดู เขาเรียกว่า อีคอนอมิก เวลแฟร์ (Economic Welfare) คือสวัสดิการของประชาชน เช่นว่า เราลดภาษีได้มันจะทำให้สินค้าต่าง ๆ ต้นทุนการผลิตต่ำลงเพราะวัตถุดิบที่เขาเข้ามาจากญี่ปุ่นต่ำลง สินค้าหลายอย่างมันก็จะราคาต่ำลงทั่วประเทศ คนทั้งประเทศจะบริโภคสินค้าที่ต่ำลง ผลประโยชน์อันนั้นเป็นเป้าหมายในทางเศรษฐกิจ ซึ่งเขาศึกษาแล้วปรากฏว่าเขาศึกษาทั้ง ๒ สถาบัน ทั้งที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและสถาบันอะไรนี้ ในนั้นท่านอ่านดู มันเป็นบวกเยอะ หมายความว่าเวลแฟร์ ที่เรียกว่าสวัสดิการ ก็แปลว่าสวัสดิการ ซึ่งผมเห็น แปลไม่ค่อยถูก แต่ก็ไม่รู้ว่าจะแปลว่าอย่างไร อีคอนอมิก เวลแฟร์ ซึ่งเป็นเป้าหมายของวิชาเศรษฐศาสตร์ที่สูงสุด มันเป็นบวก โดยรวมแล้วประเทศได้ประโยชน์จากการเซ็นสัญญาข้อตกลงอันนี้ แต่ว่าจะได้ประโยชน์ก็ต่อเมื่อการจัดการหลังจากถ้าเผื่อเราให้ความเห็นชอบนี้ การจัดการของรัฐบาลต่อไป นัยว่าด้วยการเยียวยาสิ่งที่จะถูกกระทบกระเทือน รัฐบาลจะจัดระบบอย่างไรในการป้องกัน สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ จะทำอย่างไร กฎหมายรัฐบาลก็ไม่ได้ออกมาทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญกำหนดว่าต้องออกมาภายใน ๑ ปีหลังจากแถลงนโยบาย มันก็ยังไม่ มี แล้วกรรมการจะไปเล่นงานหน่วยราชการได้อย่างไร เพราะเขาบอกว่าเขาก็มีมาตรฐานว่าต้องเยียวยาแค่ไหน ต้องทำอะไรแค่ไหน เพราะไม่มีมาตรฐานกฎหมายไม่มี นี่ละครับ นี่คือความเป็นจริงที่กรรมการต้องพิจารณา แล้วถ้าเผื่อเราไม่ให้ความเห็นชอบ เรากรรมการก็มาพิจารณาว่าถ้าเราไม่ให้ความเห็นชอบก็ได้ แต่ประเทศอื่นเขาให้ความเห็นชอบ เขาก็จะได้ประโยชน์จากการลดภาษีไป เขาก็ไปแย่งตลาดสินค้าเราที่พอจะขายได้ เขาก็แย่งหมดก็ได้ ถูกแย่งแล้ว กว่าจะได้คืนมายากนะครับผมจะบอกให้ อันนี้คือสิ่งที่เราต้องคิด กรรมการต้องคิด สมมุติเราไม่ให้ความเห็นชอบอยู่คนเดียว คนอื่นเขาให้ความเห็นชอบหมด มันเสียหายไหม มองในแง่นี้แล้วเสียหาย เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อเราให้ความเห็นชอบ กรรมการเสียงส่วนใหญ่ไม่ใช่ทุกคนเห็นว่ามันน่าจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทย ผลเสียมีไหม ผลเสียจะต้องมีบ้าง ต้องมีแน่นอน แต่ผลเสียเหล่านั้นสามารถจะระงับ สามารถจะให้ลดน้อยถอยลงได้หรือไม่ได้ ขึ้นอยู่กับรัฐบาลจะต้องไปจัดการอย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่าด้วยระบบเยียวยาต่าง ๆ ซึ่งยังไม่มีเลย ยังไม่มีการศึกษาด้วยซ้ำไป เพราะเป็นเรื่องที่ท่านจะเชื่อ

รัฐบาลใหม่ว่ารัฐบาลชุดที่กำลังจะมีนี้ไม่มีมือที่ทำเรื่องนี้ ท่านเชื่อไหม เป็นเรื่องของท่าน ท่านต้องตัดสินใจ คือรัฐบาลต้องทำตามที่กรรมาธิการเสนอ ก่อนจะไปให้สัตยาบัน ที่นี้ใครตรวจสอบผมพูดอย่างนี้ ฟุ้งนี้รัฐบาลก็อาจจะไปให้สัตยาบันก็ได้ ยังไม่ได้ทำอะไรเลยที่พูดนี้ ก็ได้ รัฐบาลจะทำอย่างนั้นก็ได้ ถ้าเพื่อไม่นำพาต่อความรู้สึกของประชาชน รัฐบาลก็ทำได้ แล้วทำอย่างไร ใครตรวจสอบ ประเทศไทยจะต้องเจอปัญหาอย่างนี้อีกกี่ครั้งจนกว่าเราจะตาย เพราะจะต้องเซ็นสัญญาอีกเยอะมาก กรรมาธิการจึงเห็นว่าควรจะมีองค์กรทางรัฐสภา เช่น กรรมาธิการร่วมกันระหว่างวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบเรื่องนี้ ก่อนให้สัตยาบัน เรียกมาแต่ละกรม แต่ละกระทรวง ทำอะไรแค่ไหน เยียวยาแค่ไหน มาพิสูจน์ให้ดูก่อนจะไปเซ็นสภาต้องศึกษา ถ้าพูดกันวันนี้แล้วเราก็กลับ แล้วเราก็กลั่นกัน แล้วรัฐบาลฟุ้งนี้ก็ไปให้สัตยาบันไม่ได้ทำอะไรเลย คนที่เดือดร้อนก็เดือดร้อนไป ตะเกียงก็ขายไม่ได้ อย่าให้พูดเลย มันเรื่องยาว เดียวก็ร้อนอีกโชใหม่ครับ เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนท่านประธาน จะเห็นว่าต้องช่วยกัน แล้วว่าช่วยกันใช้ดุลพินิจว่าถ้าเมื่อเราไม่ให้ความเห็นชอบนี้ ประเทศมันจะเสียไหม แล้วถ้าเมื่อเราให้ความเห็นชอบไป ไม่ใช่ว่าผูกพันประเทศไทยให้ความเห็นชอบ วันนี้รัฐธรรมนูญกำหนดว่ารัฐบาลต้องทำอีกเยอะ เราต้องตรวจสอบรัฐบาล ต้องทำสิ่งเหล่านั้นก่อนที่จะไปแสดงเจตนาเพื่อให้ผูกพันกับประเทศที่เรียกว่า สัตยาบัน แล้วข้อตกลงนี้ถ้าเมื่อเราเสียหาย มีอะไรที่เสียหายที่ผมเคยศึกษากฎหมายระหว่างประเทศมา เรามีสิทธิที่จะยกเลิกกฎข้อนั้นได้ ถ้าเมื่อมันเสียหายกับประเทศของเราจริง ๆ มีสิทธิครับ กฎหมายระหว่างประเทศเขาคุ้มครอง เพราะมีสนธิสัญญาอยู่ เพราะฉะนั้นผมก็กราบเรียนท่านทั้งหลายว่านี่ละครับความเห็นของกรรมาธิการ จะบอกว่ากรรมาธิการไม่รอบคอบ อย่างท่านไกรศักดิ์ว่าก็ ๒๕ วัน ก็ทำได้แค่นี้ ให้รอบคอบ ควรต้องให้รอบคอบคือรัฐบาล ที่หลังต้องจำเอาไว้ถ้าเมื่อจะไปทำสัญญาอย่างนี้ต้องศึกษาให้ละเอียดยับแล้วมีข้อมูล ไม่ใช่มาอย่างนี้แล้วมาให้สภาพิจารณา ตั้งกรรมาธิการ เราก็ทำได้แค่นี้ก็กราบเรียนท่านประธานเพื่อให้สมาชิกรัฐสภาได้ใช้ดุลพินิจ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าพอสมควรแล้ว เพราะว่าละเอียดถี่ถ้วนหมด คุณสมชายจะมีอะไรเพิ่มเติมหรือ ผมว่าละเอียดแล้ว ท่านไตรรงค์พูดหมด

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผม สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมฟังท่านกรรมาธิการชี้แจงแล้วเลยเข้าใจ ต้องขออนุญาตพูดนิดเดียวครับ เพราะว่าเข้าใจท่านกรรมาธิการมากครับว่าเวลาจำกัดนี้ทำให้ท่านกรรมาธิการไม่สามารถพิจารณาได้อย่างที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้วประการหนึ่ง

ประการที่สอง คือ วันนี้ บัดนี้ เรายังไม่มีรัฐบาล เพราะว่าต้องมาแถลงนโยบายต่อรัฐสภาจึงจะมาให้คำมั่นสัญญา กับสภาแห่งนี้ได้ถึงข้อสังเกตต่าง ๆ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เพื่อเป็นการประนีประนอม จึงขออย่าเพิ่งลงมติครับ ขออนุญาตรัฐสภาแห่งนี้อนุญาตให้กรรมาธิการ ให้เวลาท่านอีก ๓๐ วันกลับไปดำเนินการศึกษาต่อแล้วก็รัฐบาลใหม่ด้วยครับ ขออนุญาตเสนอครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือมันมีกำหนดวันนี้เป็นวันสุดท้าย ก็มีว่าโหวตให้มันตกก็ตกไปถ้าไม่เห็นชอบ ถ้าเห็นชอบก็ผ่านไป กระผมขอความกรุณา เราก็ได้ฟังละเอียดแล้วทุกด้านนะครับก็อยู่ในดุลยพินิจของรัฐสภานะครับที่จะวินิจฉัย ต่อไป ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับการตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น หรือไม่ครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เพื่อความรอบคอบขององค์ประชุมของสมาชิกรัฐสภา เมื่อท่านเข้านั่งประจำที่แล้วโปรดเสียบบัตรแสดงตนนะครับ เพื่อจะนับองค์ประชุมว่าครบหรือไม่ ขอความกรุณาด้วย

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เสียบบัตรแสดงตนทุกท่านแล้วนะครับ เมื่อแสดงตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอผลจำนวนสมาชิก จำนวนผู้เข้าประชุม ๔๑๓ ท่าน แต่ความจริงมากกว่านั้นครับ มีผม มีท่านประธานวุฒิสภา มีหลาย ๆ ท่านที่ไม่ได้เสียบบัตรนะครับ ก็เกินองค์ประชุม ๓๑๑ ท่าน ก็ครบองค์ประชุม

ต่อไปผมจะเรียนถามขอมติที่ประชุมนะคะว่าท่านผู้ใดเห็นชอบกับความตกลง
หุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
ผู้ใดงดออกเสียง โปรดกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญใช้สิทธิทุกท่านครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ
เชิญใช้สิทธิครับ